

GŁOS BRATA

Pismo Parafii św. Brata Alberta - Gdańsk Przymorze

LATO 2012 r.

Nr 2 (52)

Projekt płaskorzeźby do ołtarza z figurą św. Brata Alberta, autor - Marcin Sobczak

„Dla zjednoczenia z Bogiem należy wszystko poświęcić”

św. Brat Albert

Słowo od Księdza Proboszcza

Ks. bp Ryszard Kasyna z ks. Proboszczem podczas wizytacji kanonicznej

Informacje ks. Proboszcza na temat naszej parafii przed wizytacją kanoniczną

Parafia pw. św. Brata Alberta na Gdańskim Przymorzu została erygowana przez Ks. Biskupa Tadeusza Gocłowskiego 15 grudnia 1987.

Początki parafii zbiegają się z peregrynacją kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. W zimowe dni parafianie mogli ugościć cudowny obraz jedynie pod gołym niebem, ale postanowili wraz z pierwszym proboszczem Ks. Eugeniuszem Stelmachem uczcić to wydarzenie w kaplicy, która stanęła w ciągu zaledwie trzech tygodni. Nie minęło dużo czasu, a potrzeba posiadania miejsca do nauczania religii i ugoszczenia kapłanów, w rodzącej się parafii, doprowadziła do zbudowania sal katechetycznych i mieszkań dla księży. Już w 1988 r. wierni korzystać mogli z prasy i książki katolickiej w parafialnej bibliotece im. ks. Jerzego Popiełuszki. Wszyscy wiedzieli, że małą kaplicę powinien zastąpić kościół; architekt Stefan Grochowski przygotował projekt nowej świątyni, a prof. Jerzy Ziółko zaprojektował dach kościoła. I tak 26 października 1990 roku ruszyła budowa kościoła. We wszystkie prace włączali się parafianie, którzy dziś tworzą Wspólnotę Semper Fidelis oraz grupę ministrantów-seniorów. Po wylaniu fundamentów i postawieniu ścian, ruszyła budowa domu parafialnego. 17 listopada 1992 r. zainstalowano konstrukcję dachową.

Rok później (1993) abp Tadeusz Gocłowski poświęcił dom parafialny, a 27 marca 1995 r. zaczęto montowanie poszycia dachowego. Uroczystości poświęcenia kościoła, wmurowania kamienia węgielnego i aktu erekcyjnego przewodniczył abp Tadeusz Gocłowski, a odbyła się ona 17 czerwca 1997 r. W roku 2001 nastąpiła zmiana na stanowisku proboszcza. Ks. Eugeniusz Stelmach zastąpił Ks. Grzegorz Stolczyk, który do dziś kontynuuje dzieło budowy i wyposażenia świątyni.

W minionych 10 latach, dzięki wielkiemu wysiłkowi parafian przygotowaliśmy klasztor, w którym od 2003 roku zamieszkały Siostry Betanki. Trzy siostry pracują obecnie w szkołach jako katechetki zaś dwie w parafii pomagając w zakrystii i kancelarii parafialnej.

dalszy ciąg na stronie 4

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

- 9-11.03 – Dzień Skupienia DA w Juracie
- 17.03 – Droga Krzyżowa dla LSO w Wejherowie
- 17.03 – Wyjazd młodzieży i studentów do Pucka na Mszę św. w formie rytu rzymskiego
- 25.03 – Kiermasz świąteczny przygotowany przez ERM
- 29-30.03 – Odbyły się rekolekcje wielkopostne dla młodzieży. Prowadzący ks. Marcin Mianowski
- 31.01 – Droga Krzyżowa Semper Fidelis w Wejherowie
- 20-22.04 – Wspólnota ERM wraz z s. Bernardą uczestniczyła w Dniach Wspólnoty w Krzeszowie
- 22.04 – Diecezjalna pielgrzymka młodzieży i Semper Fidelis na Wzgórze św. Wojciecha. Odpust diecezjalny
- 12.05 – 69 osób przyjęło Sakrament Bierzmożania z rąk Ks. bp Ryszarda Kasyny
- 12-13.05 – Ks. bp Ryszard Kasyna przeprowadził Wizytację Kanoniczną w naszej parafii
- 20.05 – Grupa ponad stu dzieci przystąpiła do I Komunii Świętej
- 20.05 – Spotkanie młodzieży i studentów z osobami działającymi w Wolontariacie Misyjnym
- 21.05 – Dzieci z naszej parafii uczestniczyły w II Międzyszkolnym Przeglądzie Piosenki Religijnej
- 26.05 – W wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego Liturgiczna Schola Młodzieżowa występowała Akatystą ku czci Ducha Świętego
- 2.06 – Młodzież wraz z kapłanami i siostrami Betankami uczestniczyła w Ogólnopolskim Spotkaniu Młodych w Lednicy
- 3.06 – Ks. Tadeusz z grupą naszych parafian uczestniczył w Marszu dla Życia i Rodziny
- 7.06 – Daliśmy piękne świadectwo naszej wiary z okazji Uroczystości Bożego Ciała
- 10.06 – W salach katechetycznych odbyła się wystawa zatytułowana „Jak wygrać rodzinę”
- 10.06 – Przedszkolaki wraz z rodzicami i dziadkami świętowały Dzień Dziecka w Gołębiewie
- 16.06 – Odbył się Rodzinny Festyn z okazji uroczystości odpustowej
- 17.06 – Niedziela odpustowa. Słowo Boże na wszystkich mszach św. głosił ks. Andrzej Molenda zaś sumie odpustowej przewodniczył Ks. Prałat Andrzej Pradela Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Gdańskiej Kurii Metropolitalnej

Ponadto ogrodziliśmy teren kościelny wykonując jednocześnie małą architekturę, przeprowadziliśmy kapitalny remont dachów na kościele i plebani a także wykonaliśmy wiele prac porządkowych. Od kilku lat nasze wysiłki koncentrują się na realizacji wystroju wnętrza świątyni. Projekt przygotowali Adam Piasek i Marcin Sobczak absolwenci ASP w Poznaniu oraz franciszkanin O. Tomasz Jank absolwent ASP w Gdańsku.

Ważnym etapem tych prac było wykonanie z kamienia ołtarza ofiary, ołtarza Słowa Bożego i chrzcielnicy. Uroczystego błogosławieństwa ołtarzy i chrzcielnicy dokonał Arcybiskup Metropolita Gdański Sławoj Leszek Głódź 14 grudnia 2008 roku. Ponadto, w tym czasie, udało się także wykonać 80 ław dębowych, ustawić 4 konfesjonały oraz zamontować 16 wiraży wykonanych metodą tradycyjną.

W ostatnich latach zrealizowaliśmy również pierwszy etap wystroju prezbiterium, w centrum którego znalazł się dębowy krzyż z figurą Chrystusa z brązu zaprojektowany i wykonany przez Marcina Sobczaka a zrealizowany w pracowni Piotra Garstki. Krzyż ten był poświęcony podczas Mszy św. celebrowanej przez Księdza Arcybiskupa Sławoja Leszka GŁÓDZIA w dniu 11 grudnia 2011 roku o godz. 13.00. Msza św. była transmitowana przez Telewizję Polonia.

Aktualnie parafia liczy 11500 wiernych. W ostatnich latach do I Komunii Św. przystępuje rocznie około 100 dzieci, a Sakrament Bierzmowania przyjmuje około 100 osób.

Smuci nas po ludzku wzrastająca liczba tych, których Pan Bóg odwołuje do wieczności. W tym roku odprowadziliśmy już ponad 50 osób. Liczba chrztów nie przekracza 100 rocznie. Wielką radością naszej wspólnoty jest zaś życie eucharystyczne. Co roku obserwujemy wzrost przystępujących do Stołu Pańskiego (ponad 250 tys.). Nasi parafianie chętnie i licznie uczestniczą w rekolekcjach adwentowych i wielkopostnych a także w niemal codziennych nabożeństwach, z których warto wymienić nabożeństwo do św. Brata Alberta.

Wiele wspólnot i duszpasterstw istniejących w naszej parafii umożliwia pogłębianie wiary. Jako parafia staramy się także wychodzić naprzeciw drugiego człowieka realizując w ten sposób duchowy testament Św. Brata Alberta. Naszym wiernym w codziennym duchowym życiu towarzyszy 7 kapłanów oraz 5 siostr Betanek.

Wszystkie ważne informacje dotyczące parafii oraz informacje bieżące są umieszczone na parafialnej stronie internetowej: www.bratalbert.com.pl

Wizytacja kanoniczna, 12-13 maja 2012 r.

Sprawozdanie z działalności Rady Parafialnej w parafii św. Brata Alberta w Gdańsku Przymorzu

Jego Ekszelencjo, Księżo Biskupie, w imieniu Rady Parafialnej przekazujemy sprawozdanie z naszej działalności.

Ksiądz kanonik Grzegorz Stolczyk, proboszcz naszej parafii, po wygaśnięciu kadencji poprzedniej Rady powołał 10 października 2010 roku nową Radę Parafialną, w skład której wchodzi 12 osób wyróżniających się aktywnością w działaniach na rzecz naszej wspólnoty. Są w niej przedstawiciele wspólnot modlitewnych, Kościelnej Służby Mężczyzn „Semper Fidelis”, przedstawiciele dawnej Rady Budowlanej. Spotkania Rady odbywają się parę razy w ciągu roku. Ksiądz Proboszcz przekazuje nam wówczas informacje związane z bieżącymi sprawami.

Odczuwamy wielką radość wspólnie budując Kościół – nie tylko materialny, ale przede wszystkim duchowy dbając o to, aby Kościół stał się naszym Domem. Najważniejsza jest dla wszystkich Eucharystia odprawiana z należytą czcią. Przywiązujemy wielką uwagę do tego, aby miała godną oprawę. Służy temu liczne grono ministrantów i lektorów, a także chóry: dziecięce, młodzieżowe i osób dorosłych ubogacające swymi talentami misterium ołtarza. Diakonia tańca wielbi Boga ruchem. Siostry zakonne betanki, posługujące przy naszej parafii, przygotowują przedstawienia dziecięce odpowiednie do przeżywanego okresu liturgicznego. Liczne grupy duszpasterskie włączają się w służbę przy ołtarzu. Radością naszą jest to, że powiększa się ilość wiernych przychodzących na Msze św. i nabożeństwa, że coraz liczniej uczestniczymy w procesji Bożego Ciała, podczas przeżywania Triduum Paschalnego i Świąt Bożego Narodzenia.

Cieszymy się także z możliwości kontynuowania w naszych mieszkaniach peregrynacji obrazu Chrystusa Mił-

siernego; peregrynacji, która od czasu ostatnich Misji Św. w 2006 roku trwa już sześć lat. Kopię obrazu w formie tryptyku wykonał nasz parafianin.

W naszej wspólnotie przeżywamy także trudne sprawy. Polecamy naszemu Patronowi osoby potrzebujące, wspierając je modlitwą i datkami. Bierzymy udział w akcjach charytatywnych naszej archidiecezji – w „Akcji tornister” czy „Żonkil”. Dokładamy się do wyżywienia dzieci w szkołach i budowy nowo powstającego hospicjum w Pucku. Współfinansowaliśmy również zakup specjalnego wózka dla niepełnosprawnego parafianina – Kamila. Grupa młodzieży włącza się do akcji wykonania i roznoszenia paczek dla uboższych rodzin przed wszystkimi świętami. Również najmłodsi pamiętają o potrzebujących. Dzieci pierwszokomunijne dzielą się swoimi słodkościami i zabawkami z dziećmi z domów dziecka a na święta Bożego Narodzenia odwiedzają z jasełkami mieszkańców Domu Pogodnej Starości.

Ksiądz Proboszcz jest otwarty na inicjatywy wiernych i stwarza możliwości do wprowadzenia ich w życie. Naszą wspólną troską są działania, które integrują wiernych do uczestnictwa w różnorodnych sferach aktywności w naszej parafii. Myślimy o odpuszczeniu parafialnym, pielgrzymce rowerowej, grzybobrani, czy wspólnym wyjściu do kina oraz o zabawach dla dzieci i dorosłych. W tych wydarzeniach co roku bierze udział coraz więcej uczestników.

Organizowane są również w naszej parafii wystawy tematyczne poświęcone wybitnym osobom czy wydarzeniom. Odbyło się kilka wystaw związanych z ukazaniem postaci Błogosławionych: Ojca Świętego Jana Pawła II, czy ks. Jerzego Popiełuszki. Tymi ekspozycjami dzielił się z innymi parafiami. Organizowaliśmy wystawy książek i czasopism zapraszając do korzystania z bogatych zbiorów biblioteki parafialnej. Była także ekspozycja obrazująca historię krzyża na Westerplatte oraz dramatyczne skutki Tsunami w

Japonii. Organizowane są wystawy promujące życie od poczęcia do naturalnej śmierci. Prezentujemy w formie plasz nowych projekty i kolejne etapy realizacji budowy naszej parafii. Na ścianach przed wejściem do świątyni wiszą dwa banery, które informują o aktualnie przeżywanym okresie liturgicznym lub o ważnym wydarzeniu w życiu Kościoła.

Z myślą o przyciągnięciu do wspólnoty parafialnej nowych osób, szczególnie bogata jest oferta dla młodego pokolenia. Małe dzieci uczestniczą w lekcjach rysunku i muzykowania. Dzieci starsze uczęszczają na spotkania Uniwersytetu Biblijnego i ERM-u. Młodzież, pod opieką duszpasterza, realizuje swoje pomysły wzrastania w wierze na cotygodniowych spotkaniach i podczas wyjazdów ewangelizacyjnych. Wszystkie grupy wiekowe mają możliwość skorzystania z oferty odpoczynku podczas ferii zimowych i letnich.

Przechodząc do sfery materialnej, pragniemy zwrócić uwagę na starania ks. Proboszcza, aby sprawy finansowe były czytelne dla wiernych. Jesteśmy informowani o podejmowanych przedsięwzięciach oraz o kosztach ich realizacji. Następnie dowiadujemy się co miesiąc w wiadomościach parafialnych o wysokości tzw. tacy budowlanej.

Aktualne zadania realizowane są według opracowanego planu. Możemy z satysfakcją stwierdzić, że nasze poprzednie plany inwestycyjne zostały w pełni zrealizowane. Po pierwszych latach szybkiego wznoszenia budynków, nastąpiły kolejne lata, w których trzeba było wykonać bardzo dużo prac remontowych w kościele, klasztorze i na plebanii. Dopiero po ich zakończeniu można było przystąpić do nowych zadań.

Wnętrze świątyni zostało wzbogacone o nowe, kamienne elementy wyposażenia. Został zamocowany ołtarz kamienny, półka przy tabernakulum, chrzcielnica, lektorium i stolik pomocniczy. Było to wielkie przedsięwzięcie logistyczne, ponieważ kamień – trawertyn – był sprowadzany w wielkich blokach z kopalni kamienia w Turcji. Następnie poszczególne elementy były obrabiane w warsztacie kamieniarskim a gotowe przetransportowane do świątyni. Z montażu ołtarza i lektorium został nakręcony film utrwalający to wydarzenie.

W zakresie prac stolarskich – zostały wykonane sedilla do ołtarza, wszystkie dębowe ławki oraz konfesjonały, które są dwójakiego rodzaju: otwarte i zamknięte dla osób słabosłyszących.

W ołtarzu została zbudowana ścianka wyłożona specjalnymi płytkami klinkierowymi oraz zamocowany wielki krzyż dębowy a na nim umieszczona rzeźba Chrystusa odlana z brązu. W planie jest realizacja dwóch płaskorzeźb z postaciami św. Brata Alberta i błogosławionego Jana Pawła II. Już są przygotowane specjalne miejsca wyłożone płytkami klinkierowymi stanowiące dla nich tło. Zanim zostaną wykonane odlewy płaskorzeźb, ich projekty wydrukowane na banerach z tkaniny, będą prezentowane na miejscu przeznaczenia w rzeczywistej skali.

Został również przebudowany chór. Schody i podesty zostały wyłożone płytami granitowymi oraz zostały zainstalowane nowe ławki, poręcze i obudowa miejsca pracy dla organisty.

Zostało także wykonane profesjonalne nagłośnienie świątyni.

W zeszłym roku udało się wykonanie witraży w oknach po jednej stronie kościoła ze środków pozyskanych od sponsorów. Darczyńcy wymienieni są na mosiężnych tabliczkach przy swoich oknach. Obecnie rozpoczęte są prace przy realizacji witraży po drugiej stronie świątyni.

Na zewnątrz kościoła zostały wykonane prace budowlane przy ociepleniu i wyłożeniu klinkierem ścian nad zakrystią oraz ociepleniem stropodachu.

Trwają rozmowy na temat sposobu realizacji ogrzewania i wentylacji kościoła.

Na plebanii został przeprowadzony generalny remont wszystkich sal w podziemiach budynku. W tych salach odbywają się spotkania grup duszpasterskich, redakcji gazetki parafialnej, próby chóru oraz spotkania okolicznościowe. Wyremontowano dwa pomieszczenia biblioteki, które otrzymały nowe stoły, krzesła i regały na książki. Również zostały wyremontowane pomieszczenia gospodarcze, techniczne i kuchenne oraz sanitariaty.

Prace porządkowe na zewnątrz budynków realizowane są w oparciu o istniejący plan zagospodarowania terenów zielonych. Został przeniesiony w nowe miejsce i poddany konserwacji Krzyż misyjny. Zbudowaliśmy nową kapliczkę z figurą Matki Bożej. Rozpoczęliśmy budowę ceglano-kiosku, który został obłożony klinkierem. Teraz trwają prace przy fugowaniu ścian zewnętrznych. Czekają nas jeszcze prace przy wyposażeniu wnętrza.

Dbalność o estetykę terenów zielonych wymaga ciągłej pracy. Konieczne są prace konserwacyjne i coroczne nowe nasadzenia kwiatów oraz zieleni jednorocznej, a także nieustanna pielęgnacja trawników. Prace te wykonuje codziennie duża grupa osób.

Z prac budowlanych na zewnątrz pozostały do wykonania nowe miejsca parkingowe usytuowane przy budynku obecnych warsztatów.

Dobrze układa się współpraca parafii z władzami Powszechnej Spółdzielni Mieszkaniowej „Przymorze” i kierownictwem osiedla. Również owocne są spotkania z dyrektorami szkół zlokalizowanych na terenie naszej parafii oraz sąsiadującymi firmami. Pozwala to rozwiązywać lokalne sprawy z korzyścią dla jego mieszkańców.

Podsumowując zagadnienia związane z funkcjonowaniem parafii, musimy podkreślić, że wszystkie nowe inicjatywy przekazywane są wiernym w różny sposób: zamieszczane są w ogłoszeniach parafialnych, drukowane w gazetce parafialnej Głos Brata, publikowane na naszej stronie internetowej lub prezentowane w formie graficznej na okolicznościowych plakatach.

Rada Parafialna dostrzega wielkie zaangażowanie ks. Proboszcza w sprawy kościoła. Ksiądz Proboszcz potrafił skupić wokół siebie dużą grupę osób młodych, jak i tych w starszym wieku. Parafianie zaangażowani w codzienną pracę zawsze gotowi są do pomocy, bo ich wysiłek włożony dla dobra Kościoła jest zawsze dostrzeżony i rekompensowany.

Dzisiaj możemy być dumni z efektów wspólnej pracy i z tego, że tworzymy Kościół.

Ekscelencjo, na zakończenie sprawozdania z okazji wizytacji kanonicznej pragniemy dziękować ks. Proboszczowi za wielkie serce wkładane w życie naszej parafialnej społeczności. Za całe otrzymane dobro, Bóg zapłać.

Ks. Piotr Skarga SJ (1536-1612) – cz. 2

Wstąpienie do Zakonu Jezuitów

W styczniu 1568 r. Piotr Skarga przybył do Rzymu. W następnym roku, w dniu swoich urodzin, rozpoczął dwuletni nowicjat obowiązujący u jezuitów. Wstąpił do tego domu zakonnego, w którym miesiąc wcześniej zmarł Stanisław Kostka. Niewątpliwie na formację duchową Skargi wpłynęła szczególnie atmosfera i otoczenie zakonników. Rozwijało się w tym czasie modlitewne skupienie, asceza oparta na „Ćwiczeniach duchownych” św. Ignacego i misyjne poświęcenie jezuitów. Dom nowicjatu pełny był ojców należących do grona najbliższych uczniów świętego założyciela. Przełożony zakonu, św. Franciszek Borgiasz, przedstawił Piotra Skargę papieżowi, św. Piusowi V, jako pierwszego polskiego spowiednika w katedrze św. Piotra.

Obraz Piotra Skargi z refektarza domu przy Małym Rynku w Krakowie

Ze studiów rzymskich ks. Skarga wyniósł znakomitą znajomość pism Ojców Kościoła oraz świetne opanowanie łaciny klasycznej. Poznał również działalność i organizację rozmaitych instytucji dobroczynnych, które później będzie przenosił na grunt polski.

Po powrocie do kraju pracował najpierw jako wykładowca oraz kaznodzieja w kolegium jezuickim w Pułtusk, później został przeniesiony do Wilna, gdzie w 1573 r. podjął funkcję wicerektora kolegium jezuickiego. Tu ks. Skarga przygotowywał się też do złożenia ostatnich ślubów. W zakonie jezuitów księża składali trzy uroczyste śluby: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa oraz czwarty ślub specjalnego posłuszeństwa Ojcu świętemu w sprawach misji. Po złożeniu czwartego ślubu w 1577 r. Piotr Skarga został profesem, a tym samym rzeczywistym członkiem Towarzystwa Jezusowego.

Działalność misyjna

Pełniąc swoje obowiązki w Wilnie starał się także ks. Skarga rozwijać misyjną działalność, sięgającą daleko na wschód Rzeczypospolitej. Tej sprawie poświęcił dzieło „O jedności Kościoła Bożego pod jednym pasterzem i o greckim od tej jedności odstąpieniu” (Wilno, 1577). Swą działalnością na rzecz zjednoczenia ruskiej cerkwi prawosławnej z Kościołem katolickim ks. Skarga przyczynił się do powstania unii, która została zawarta w Brześciu Litewskim w 1595 r.

W lipcu 1579 r., na wezwanie Stefana Batorego, przebywał w obozie królewskim w okresie wyprawy połockiej skierowanej przeciw Moskwie. Podczas wieczery do pomieszczenia, gdzie przebywał król, wpadła kula moskiewska wystrzelona z zamku połockiego i obiwszy się parę razy o ściany komnaty, osiadła na stojącym na stole półmisku. Zapytany przez Batorego o znaczenie tego wydarzenia ks. Skarga odpowiedział poważnie, iż oznacza to zaproszenie króla przez Moskali na wieczerzę do Połocka. Batory przyrzekł wówczas Bogu, że jeśli ta zapowiedź się ziści, ufunduje jezuitom kolegium, jakiego jeszcze dotąd nie mieli. Gdy twierdza połocka została zdobyta, król spełnił złożoną obietnicę. Akt fundacji kolegium w Połocku wystawił Batory w Wilnie 20 stycznia 1582 r. Na czele nowo powstałego kolegium stanął Piotr Skarga. Kolegium oddziaływało na młodzież i ich rodziców, także tych wyznania prawosławnego. Kolegia jezuickie kształciły światłą klasę rządzącą oraz miały podnieść poziom intelektualny całego społeczeństwa, spełniając jeden z podstawowych warunków silnego i pomyślnie rozwijającego się państwa.

Podczas pracy na wschodzie kraju ks. Piotr widział spustoszenie duchowe wywołane rosnącymi wpływami reformacji. W Wilnie odegrał główną rolę w nawróceniu na katolicyzm podkanclerza Wielkiego Księstwa Litewskiego – Lwa Sapiechę. Było to doniosłe wydarzenie na całej Litwie i miało bezpośredni wpływ na religijne przekonania ludu. Lwa Sapiechę nazwano drugim po Jagielle fundatorem Kościoła katolickiego na Litwie, ponieważ istnienie zawdzięczają mu m.in. kolegia jezuickie w Orszy i Brześciu, klasztor karmelitów w Białyniczach, kościół św. Michała Archanioła i klasztor klarysek w Wilnie.

Widzenia ks. Piotra Skargi

W 1584 r. ks. Skarga został mianowany przełożonym domu zakonnego św. Barbary w Krakowie. Gdy przybył 26 czerwca do stolicy Piastów oraz Jagiellonów. Zaczął swoją działalność od przeprowadzenia gruntownego remontu kościoła św. Barbary i budowy przy nim domu zakonnego.

O. Piotr przyjeżdżał często do podkrakowskiej Mogiły, aby tam, przed cudownym wizerunkiem Ukrzyżowanego, odprawiać Msze św. Podczas jednej z liturgii, Chrystus Pan przemówił do niego z Krzyża. Cztery lata przed swoją śmiercią, w trakcie odprawiania Mszy św. miał widzenie niezwykłego światła jaśniejącego wokół Najświętszego Sakramentu. Jak opowiadał, usłyszał wtedy głos: „Daję ci zadatek miłości mojej ku tobie. Przyjmuję cię w jedność ciała mego, abyś był częścią moją nierozdzielną. Czynię cię uczestnikiem dziedzictwa mego”.

Dzieła miłosierdzia

7 października 1584 r. ks. Skarga założył w Krakowie Bractwo Miłosierdzia Bogarodzicy, organizację religijno-społeczną skupiającą duchownych i świeckich w celu „przyjścia z pomocą materialną tym, którzy pod własnym dachem cierpią nędzę i ucisk, trapieni są przez różne choroby, a wstydząc się żebrać, nie mają znikąd pomocy”. Papież Sykstus V nie tylko zatwierdził Bractwo i wydane drukiem jego Ustawy, ale w 1588 r. podniósł organizację do rangi arcybractwa. Punkt dziewiąty Statutu Bractwa Miłosierdzia głosi potrzebę powołania do życia banku pobożnego (*mons pietatis*). Ks. Skarga założył w marcu 1587 r. w Krakowie pierwszy w Polsce taki bank, zwany „komorą potrzebnych”. Była to instytucja o charakterze kredytowym, mająca służyć zubożałej ludności jako ochrona przed wyzyskiem ze strony nielitościwych lichwiarzy. Kapitał kredytowy powstawał z dobrowolnych ofiar i fundacji możliwych.

W Krakowie w 1588 r., z inicjatywy ks. Skargi powstały kolejne dwie organizacje dobroczynne: Skrzynka św. Mikołaja i Bractwo Betanii św. Łazarza. Skrzynka św. Mikołaja była fundacją charytatywną wyposażającą w posagi niezamożne panny zawierające małżeństwo, a Bractwo Betanii św. Łazarza zajmowało się pielęgowaniem chorych po domach i w szpitalach, rozciągało też opiekę nad żebrakami i grzebało zmarłych.

Po nominacji na urząd dworskiego kaznodziei w styczniu 1588 r. ks. Skarga dbał o założone przez siebie instytucje charytatywne wspierając członków bractwa radami, pismami, wstawianiem i jałmużną oraz nadal rozwijał to dzieło. W 1589 r. utworzył Bractwo Miłosierdzia przy warszawskiej kolegiacie św. Jana, które prowadziło także założony w 1591 r. szpital św. Łazarza.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Wobec nieustannych świętokradzkich ataków na Najświętszy Sakrament ze strony protestantów ks. Skarga coraz mocniej okazywał swoją wielką cześć do Boga ukrytego pod postaciami chleba i wina. Od przyjęcia Najświętszego Sakramentu zaczynał zawsze ważne prace.

W 1573 r. założył Bractwo Bożego Ciała. Miało ono, czerpiąc siły duchowe z Eucharystii, skutecznie pełnić uczynki miłosierdzia co do duszy, nawracając innowierców i uczynki miłosierdzia co do ciała, troszcząc się o chorych oraz ubogich. Członkowie bractwa mieli także zwalczać plagi społeczne: pijaństwo i rozpustę. W procesji ze świecami, asystowali kapłanom udającym się z Najświętszym Sakramentem do umierających. Bractwo odnosiło zdumiewające sukcesy. Jezuici także, jako pierwsi w Polsce, zaczęli propagować czterdziestogodzinne nabożeństwo z wystawieniem Najświętszego Sakramentu.

Prześladowany za wiarę

Oburzała ks. Skargę „oziębłość, nikczemność y ziewanie flegmatyckie katolików niektórych: którzy nie patrzą na koniec, do którego wszystkie herezje zmierzają”. Widział w szerzących się kacerstwach zgubę dla dusz i rozłam religijny prowadzący do zniszczenia fundamentów katolickiego porządku społecznego.

Wzorem pokory i wiernej służby zakonnej był ks. Skarga także podczas ciągle powtarzających się, bezpośred-

nich ataków na jego osobę. Doświadczył tego m.in. w Rydze. „To miasto jakby się sprzysięgło trwać uporczywie przy swojej herezji”. Kazania i pisma ks. Skargi, zwalczające z olbrzymią gorliwością herezje, stawały się przyczyną wyzysk i kłamliwych oskarżeń.

Nienawiść, jaką wzbudzał swoją postawą wśród heretyków, najlepiej obrazuje napad, jakiego dokonał na nim jeden ze sług księcia Radziwiłła. Jak podają opracowania, sługa protestanta Radziwiłła „najechał go koniem i przyparł do muru, groził mu nagim mieczem i zasypał gradem przewzisk, a wreszcie wypoliczkował”. Po tym wydarzeniu O. Skarga wrócił do klasztoru i powiedział współbraciom, że cieszy się z tej doznanej zniewagi. „Bo ten policzek wymierzono mi dlatego, iżem jezuitą i katolicką wyznawam wiarę” – wyjaśniał powód swojej radości współbraciom. Gdy sam winowajca przyszedł prosić o przebaczenie, ks. Skarga nie tylko przebaczył, ale powiedział, że: „mógłby mu za ten policzek podziękować, gdyby nie obraza Boga i publiczne zgorzelenie, jakich ów się dopuścił.”

Ks. Piotr Skarga był autorytetem w swoich czasach. Obecnie w przestrzeni publicznej brakuje nam ukazania autentycznych autorytetów. Nader często podważa się postawy chrześcijańskie obywateli. Prawda głoszona przez świeckie publikatory jest często naginana do partykularnych interesów, co prowadzi do relatywizmu i niszczenia wiary w wieczną Prawdę. Słuchajmy więc Słowa Życia Wiecznego.

Teresa Sowińska

na podstawie: „Piotr Skarga” - ks. Kazimierz Panuś

Seria: Wielcy Ludzie Kościoła, Wydawnictwo WAM 2006 r. oraz www.jezuici.pl i wikipedia.pl

Pomnik Piotra Skargi na placu św. Marii Magdaleny w Krakowie

Historia Kościoła Gdańskiego – cz. 15

Lata osiemdziesiąte XX wieku

Podczas pochmurnego i deszczowego lata 1980 roku nastąpił w Polsce potężny wstrząs społeczny. W lipcu i sierpniu przez kraj przeszła fala strajków. Nie było przypadkiem, że zaczęły się one w miastach dotkniętych rozlewem krwi w 1970 roku. W Gdańsku strajki zakończyły się podpisaniem 31 sierpnia tzw. „umów społecznych” przedstawicieli rządu z przedstawicielami strajkujących zakładów pracy. W ich wyniku miały powstać w Polsce m.in. niezależne, samorządne związki zawodowe, uzyskano prawo robotników do strajku i rozszerzenia innych swobód społecznych i religijnych.

6 września 1980 roku na nocnym posiedzeniu VI Plenum KC PZPR doszło m.in. do zwolnienia I sekretarza Edwarda Gierka ze stanowiska szefa partii i powołania na to stanowisko Stanisława Kani. Wprowadzono również inne zmiany w kierownictwie partii.

Spotkanie bp Lecha Kaczmarka z Ojcem Świętym Janem Pawłem II na placu św. Piotra na Wtykaniu

Przed nowymi problemami stanęli też gdańscy biskupi. Już w sobotę 16 sierpnia bp Lech Kaczmarek udał się do wojewody gdańskiego prof. Jerzego Kołodziejkiego. Tam oficer IV wydziału SB przedstawił mu „próbę wstępnej oceny” sierpniowych wydarzeń przygotowanych przez ten wydział. Wysłuchawszy tych informacji, ks. bp L. Kaczmarek podniósł sprawę niedzielnej Mszy świętej w zakładach strajkujących i zażądał zezwolenia na wejście kapłana na teren Stoczni Gdańskiej, celem odprawienia tam Mszy św. Żądanie to zostało odrzucone. Ponawiane było ono tego dnia jeszcze dwukrotnie, co spotkało się z nieprzejednaną postawą władz wojewódzkich. Dopiero liczna delegacja, z panią Anną Walentynowicz na czele, wymusiła w godzinach nocnych na władzach wojewódzkich zgodę na odprawienie niedzielnej Mszy św. na terenie Stoczni Gdańskiej. Ta delegacja przybyła nocą do Kurii Biskupiej w Oliwie i poprosiła ks. bp Lecha Kaczmarka o zorganizowanie Mszy Św. w niedzielę na terenie stoczni. Rano ok. godz. 8-iej ks. bp Kaczmarek, ks. bp Kluz i ks. kapelan Bryk udali się samochodem do kościoła św. Brygidy, który jest kościołem parafialnym terenu,

na którym m.in. znajduje się Stocznia Gdańska. Ks. bp Kaczmarek polecił proboszczowi ks. Henrykowi Jankowskiemu skontaktowanie się ze stoczniowcami oraz przygotowanie i odprawienie Mszy św. Przekazał również ks. proboszczowi, co powinien uwzględnić w kazaniu do stoczniowców. Ks. bp prosił także ks. Jankowskiego, by przekazał strajkującym stoczniowcom życzenia od Biskupa Gdańskiego. Bezpośrednio z kościoła św. Brygidy bp Kaczmarek udał się do Gdyni, do kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa. Przed kościołem spotkał proboszcza, ks. Henryka Jastaka, który w stroju kanonika wybierał się do Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni, by udzielić strajkującym stoczniowcom Komunii Św. Ks. bp Kaczmarek zaproponował ks. prałatowi odprawienie Mszy św. w stoczni, by zachować jedność działania. Ks. Jastak podziękował ks. bp. za to, że pomimo przynależności Gdyni do Diecezji Chełmińskiej, zadbał także o „sąsiadów”.

Ks. bp w czasie strajków otaczał opieką duszpasterką niemal wszystkie większe zakłady Gdańska. 23 sierpnia 1980 r. bp Kaczmarek wydał i przesłał do Stoczni Gdańskiej „Orędzie w związku z wydarzeniami na Wybrzeżu”. Orędzie to zostało odczytane w niedzielę 24 sierpnia na Mszy św. w Stoczni Gdańskiej.

Spotkanie u ks. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 15 września 1980 r. w Warszawie. Na zdjęciu od lewej: ks. bp Kazimierz Kluz, Lech Wałęsa, ks. Prymas i ks. Henryk Jankowski.

15 września 1980 roku ks. bp Kazimierz Kluz towarzyszył delegacji Solidarności z Lechem Wałęsą na czele, która została przyjęta w Warszawie przez Prymasa Polski ks. kard. Stefana Wyszyńskiego. Było to pierwsze spotkanie Lecha Wałęsy z Prymasem Tysiąclecia.

Kościół gdański organizował też od strony kościelnej uroczystość poświęcenia pomnika Poległych Stoczniowców w 1970 roku. Uroczystość ta odbyła się 16 grudnia 1980 roku, w 10. rocznicę tragicznych wydarzeń przed bramą Stoczni Gdańskiej i zgromadziła liczne tłumy mieszkańców Gdańska i delegacje z całej Polski. Uroczystość rozpoczął raport dowódcy Kompanii Honorowej złożony przewodniczącemu Rady Państwa – Henrykowi Jabłońskiemu. O godz. 17-tej rozdzwoniły się dzwony gdańskich kościołów przy akompaniamencie syren okrętowych i fabrycznych.

Zgromadzeni odśpiewali „Rotę” przy współudziale orkiestry wojskowej i połączonych chórów, następnie wysłuchano utworu „Lacrimosa” specjalnie na tę uroczystość skomponowanego przez Krzysztofa Pendereckiego. Potem rozległy się słowa Psalmu 11. oraz imiona i nazwiska poległych, wywołanych przez aktora - Daniela Olbrychskiego. Delegacja Rodzin Poległych dokonała symbolicznego odsłonięcia pomnika. Znicz zapalił Lech Wałęsa, który potem wygłosił mowę. W imieniu władz przemówienie wygłosił I Sekretarz KW PZPR w Gdańsku. Po złożeniu wieńców rozpoczęła się Msza św. celebrowana przez ks. kard. Franciszka Macharskiego, do której usłużyli stoczniojcy. Kazanie wygłosił ks. bp Lech Kaczmarek, on też poświęcił pomnik i sztandar NSZZ „Solidarność”. Sekretarz Episkopatu Polski ks. bp B. Dąbrowski odczytał telegram od Ojca Świętego. Uroczystą Mszę św. zakończono odśpiewaniem pieśni „My chcemy Boga” oraz Hymnu Narodowego.

4 stycznia 1981 roku w sali domu parafialnego przy Katedrze Oliwskiej zorganizowane zostało Studium Katolickiej Nauki Społecznej dla licznych przedstawicieli NSZZ „Solidarność”. Również w styczniu 1981 roku bp Kazimierz Kluz udał się do Rzymu wraz z delegacją NSZZ „Solidarność”, na czele której stał przewodniczący Lech Wałęsa i towarzysząca mu małżonka Danuta oraz Anna Walentynowicz, Bożena Rybicka, Tadeusz Mazowiecki, Bogdan Cywiński, Andrzej Celiński, Ryszard Kalinowski, Stanisław Wądołowski, Ryszard Kuź, Karol Modzelewski, Kazimierz Świtoń, Jan Mędrzak, Bronisław Geremek, Romuald Kukołowicz, Stanisław Tyszkiewicz, ks. M. Goździewski, ks. Henryk Jankowski i ks. Stanisław Dułak.

13 maja 1981 r. Zamach na Jana Pawła II w Watykanie

28 maja tego roku Polskę poruszyła kolejna tragiczna wiadomość o śmierci Prymasa kard. Stefana Wyszyńskiego. Episkopat Polski ogłosił trzydniową żałobę w dniach 28-31 maja 1981 roku. Pogrzeb Prymasa stał się manifestacją katolików w Warszawie. 20 czerwca tego roku gdański biskup pomocniczy Kazimierz Kluz miał okazję udzielania święceń diakonatu gdańskim klerykom, wśród których znalazł się dzisiejszy biskup pomocniczy archidiecezji gdańskiej ks. bp Ryszard Kasyna.

Również w roku 1981 zapoczątkowano obchody 700-letniej rocznicy tzw. „Zapisu Mestwina” dokonanego 15 lutego 1282 roku w Kępnie. Mocą tego układu książę pomorski Mestwin przekazał Pomorze księciu Przemysławowi II. To wydarzenie zadecydowało o nierozzerwalnym związku ludności kaszubskiej z Polską. Na inaugurację tej niezwyklej rocznicy bp Lech Kaczmarek zaprosił do Katedry Oliwskiej ludność kaszubską zamieszkałą na terenie diecezji gdańskiej i chełmińskiej. Kaszubi tłumnie zbrali się w prastarej Katedrze, do której od wieków pielgrzymowali jako do nekropolii książąt pomorskich. Mszę św. odprawił bp Lech Kaczmarek, który na wstępie podkreślił wartość historyczną „Zapisu Mestwina” oraz wielką godność Kaszubów i ich związku z Polską. Bp Kaczmarek zaproponował też ufundowanie specjalnej Kaplicy Kaszubskiej w Bazylice Mariackiej w Gdańsku. Okolicznościowe kazanie podczas Mszy św. wygłosił kapłan kaszubski ks. szambelan Franciszek Grucza z Sopotu, późniejszy tłumacz Ewangelii i Dziejów Apostolskich na język kaszubski. Wykład na temat wydarzeń sprzed 700 lat wygłosił prof. dr hab. Wacław Odyniec z Gdańska, po którym uczestnicy wysłuchali licznych utworów poetów kaszubskich w wykonaniu artystów Wybrzeża, wystąpił też kaszubski chór męski „Harmonia” z Wejherowa.

Z okazji 90. rocznicy wydania encykliki Leona XIII „Rerum Novarum” w Katedrze Oliwskiej 27 września 1981 roku odbyło się sympozjum dla inteligencji Wybrzeża, które zgromadziło ponad 1000 osób. Bp gdański Lech Kaczmarek w słowie wstępnym wskazał na konieczność zaznajomienia się z nauką społeczną Kościoła.

Z okazji I Zjazdu NSZZ „Solidarność” bp Lech Kaczmarek wystosował specjalne Orędzie do delegatów Zjazdu.

Delegacja „Solidarności” z wizytą u Jana Pawła II, Watykan, 15 stycznia 1981 r. Obok Ojca Świętego stoją Lech Wałęsa i Anna Walentynowicz. zdj. Servizio Fotografico de „L'O.R”

15 stycznia 1981 roku delegacja została przyjęta przez Ojca Świętego Jana Pawła II w Sali Konsystorskiej. Poprzedziła ją rozmowa Ojca Świętego z Lechem Wałęsą w cztery oczy.

13 maja 1981 roku kościołem na całym świecie wstrząsnęła wiadomość o zamachu na Ojca Świętego na placu św. Piotra w Rzymie. 14 maja 1981 roku bp gdański, Lech Kaczmarek, zarządził, aby wszyscy kapłani odprawili Msze św. w intencji zdrowia Ojca Świętego oraz nakazał specjalne modlitwy w tej intencji.

5 września 1981 roku, z okazji rozpoczęcia Zjazdu, w Katedrze Oliwskiej odprawiona została Msza św. w intencji jego uczestników. Homilię wygłosił Prymas Polski ks. abp Józef Glemp. Delegaci wysłali telegram do Ojca Świętego Jana Pawła II.

4 października uczestnicy Zjazdu poprosili bp. Kaczmara o Mszę św. i wygłoszenie homilii na zakończenie Zjazdu. Takiej intensywnej działalności religijnej, kulturalnej, społecznej i prosyndykalnej Kościoła Gdańskiego nie przerwała ponura noc 13 grudnia 1981 roku i wizyta w rezydencji bp. gdańskiego dwóch „przygnębionych” pułkowników, którzy z polecenia WRON-u (Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego) oznajmili wprowadzenie na terenie całego kraju stanu wojennego. Bp pomocniczy Kazimierz Kluz w sobotę i niedzielę 12 i 13 grudnia odbywał wizytację kanoniczną w parafii Mariackiej w Gdańsku. Pod wieczór 12 grudnia na plebanię zaczęły napływać liczne wiadomości o ruchach formacji wojskowych i ZOMO. Przybyli przedstawiciele Ruchu Młodej Polski, których usiłowała zatrzymać milicja. W niedzielę funkcjonariusze Służby Więziennej dostarczyli konspiracyjnie pierwszą listę internowanych w gdańskim Areszcie Śledczym. Spełniły się słowa bp. Kaczmara wypowiedziane na zakończenie I Zjazdu Solidarności „Będzie nieraz trudno, nie ludźcie się, będzie jeszcze nie raz trudno. Życie nie jest asfaltową drogą, życie jest drogą kamienistą, pełną kamieni i wybojów, o które tak łatwo się potknąć. A gdybyśmy się potknęli, to jeszcze nie rozpaczajmy, byleby potknąwszy się i upadłszy nie leżeć, lecz zaraz wstać i iść dalej...”.

15 grudnia 1981 roku wydał odezwę do stoczniovców, w której powiedział m.in. „Jako chrześcijanin i jako biskup nie mogę nie podkreślać z całą stanowczością, że smutnym chwilom, jakie przeżywamy, nie może towarzyszyć w żadnym wypadku rozlew bratniej krwi, która splamiłaby nasz umęczony życiem i niedostatkiem kraj. Pozdrawiam Was. Ufam, że kierować się będziecie wiarą i rozumem, roztropnością i godną chrześcijan i Polaków postawą ducha”. Ważnym gestem, który dodał ducha stoczniovcom, był Apel Ojca Świętego Jana Pawła II do generała Jaruzelskiego z 18 grudnia. Jego treść dotarła bardzo szybko do Gdańska. Działalność biskupa gdańskiego w czasie trwania stanu wojennego była nieoceniona. Jak wspominałem w poprzednim odcinku tego cyklu, bp Kaczmarek na ile to było możliwe, starał się organizować wszelkiego rodzaju pomoc dla aresztowanych, internowanych, więzionych oraz dla ich rodzin. Poinformował Komisję Charytatywną Episkopatu Polski, że z terenu diecezji gdańskiej skazano 104 osoby, aresztowano 187 i internowano 256 osób. Ks. bp wielokrotnie sam osobiście interweniował u władz komunistycznych - czy to u wojewody gen. Cygana lub u władz wojskowych - płk. Molczyka, czy też u szefa MO i SB gen. Andrzejewskiego. Ks. bp dowiedział się (otrzymał gryps), że w Areszcie Śledczym w Gdańsku, na bloku SB, jeden z funkcjonariuszy, major SB, prześladowuje pięć osadzonych starszych pań, działaczek Solidarności, wymyślając dla nich nieludzkie kary np. „twardego łoża”, „zimnej łaźni”, zajęć specjalnych, w czasie transmisji niedzielnej, radiowej Mszy św. etc. Ks. bp L. Kaczmarek w towarzystwie kapelana ks. Bryka udał się

do gen. Andrzejewskiego z interwencją, w wyniku której Pannie zostały zwolnione do domu. Rozważne i odważne interwencje ks. biskupa zawsze odnosiły właściwy sukces.

Rok 1982 zaznaczył się przeżyciem 600. rocznicy pobytu Matki Boskiej Częstochowskiej na Jasnej Górze. 19 maja na Jasną Górę udała się delegacja diecezji gdańskiej w celu odebrania i przywiezienia peregrynującego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej do naszej diecezji. W czwartek, 20 maja, o godzinie 18. na placu przed Bazyliką Katedralną w Oliwie nastąpiło uroczyste powitanie Obrazu Jasnogórskiej Pani. W sobotę, 22 maja, obraz przewieziono do Bazyliki Mariackiej. Przebywał tam trzy doby. Mimo godziny milicyjnej, we dnie i w nocy przybywały delegacje poszczególnych parafii na dwugodzinne czuwania. W czasie uroczystości centralnej, bp Kaczmarek celebrował uroczystą Mszę Świętą i wygłosił kazanie, w którym docenił niezwykłość kultu Bożego w diecezji, apelował o sprawiedliwość i poszanowanie godności człowieka, protestował przeciwko krzywdzeniu i poniżaniu ludzi oraz - co było charakterystyczną cechą jego osobowości i posługi - wyrażał swą wdzięczność wobec duchowieństwa i wiernych. 25 maja wieczorem została odprawiona uroczysta Msza Święta na zakończenie nawiedzenia Obrazu. Po tym wydarzeniu Kościół gdański prowadził prace przygotowawcze oraz rozmowy z władzami na temat przygotowań do przyjazdu Ojca Świętego do Polski.

Od 25-30 października bp Kazimierz Kluz uczestniczył w XVIII Międzynarodowym Kongresie Duszpasterstwa Ludzi Morza w Rzymie. Kongres zorganizowała Papieska Komisja ds. Duszpasterstwa Migracji i Turystyki. Był on poświęcony zagadnieniom katechizacji marynarzy i rybaków. 5 grudnia 1982 roku w godzinach popołudniowych, w drodze powrotnej z wizyty duszpasterskiej w parafii Trutnowo, zginął tragicznie w wypadku samochodowym ks. bp pomocniczy diecezji gdańskiej Kazimierz Kluz. Kilkaset metrów od plebanii w Trutnowie samochód marki fiat, na prostej drodze uderzył w przydrożne drzewo. Ks. bp siedzący na tylnym siedzeniu poniósł śmierć na miejscu. Kierowca zmarł po kilku miesiącach. Okoliczności wypadku były bardzo tajemnicze i nie zostały wyjaśnione do dnia dzisiejszego. Biskup Kazimierz Kluz dołączył do długiego szeregu polskich kapłanów, którzy odważnie występowali w obronie praw Boskich i ludzkich a następnie zginęli gwałtowną śmiercią w niewyjaśnionych do dziś okolicznościach.

Pogrzeb ks. bp. K. Kluz odbył się 11 grudnia 1982 roku w Katedrze Oliwskiej. Ciało zmarłego drugiego gdańskiego biskupa pomocniczego złożono w metalowej trumnie, w Krypcie Biskupów Gdańskich, w Katedrze Oliwskiej. 23 marca 1983 roku Radio Watykańskie podało, że trzecim biskupem pomocniczym diecezji gdańskiej został późniejszy arcybiskup diecezji gdańskiej, ks. dr Tadeusz Gocłowski.

Hubert Bartel
na podst. „Józef Kazimierz Kluz Biskup Sufragan Gdański”
ks. Stanisława Bogdanowicza

Rekolekcje to są lekcje, aby serce było lepsze...

Taki lapidarny, dziecięcy wierszyk, a jednak ukryta jest w nim mądrość życia, a nawet powiedziałabym, że i mądrość Ewangelii.

Jezusowi bardzo zależało na tym, aby serce człowieka stawało się coraz bardziej wypełnione Miłością. Miłością względem Boga i bliźniego. Jego przypowieści kierowane były do tłumów, które szły za Nim, ale i do Apostołów, ukazywały Miłosiernego Ojca, który wzywa człowieka do niesienia sobie wzajemnej pomocy i do przebaczenia. Zbawiciel często powtarzał: „bądźcie doskonali, jak doskonały jest Wasz Ojciec w niebie” i „Królestwo Boże jest wśród Was”. Wypełnianie tych słów, wiemy dobrze, nie jest łatwe w naszym codziennym trudzie, w naszej codzienności, która osłabiona jest grzechem pierworodnym. Kościół w swojej mądrości podczas rekolekcji pragnie człowieka napędzić nową Bożą energią – i to nie tylko dorosłych, ale również dzieci i młodzież. W tym celu zaprasza się rekolekcyjnistów, aby przez głoszenie nauk, serca ludzkie otwierały się na głos Boga.

Piękny to zwyczaj, gdy uczniowie szkół podstawowych i gimnazjalnych pod opieką swoich nauczycieli podążają do świątyni, aby wziąć udział w głoszonych naukach. W tym roku nasze parafialne nauki rekolekcyjne prowadził Ks. Marcin Blog.

Spotkania były pełne radości. Dzieci z wielkim zaangażowaniem uczestniczyły w różnych zaimprovizowanych dramowych scenkach z życia lub opartych na Ewangelii. Piękny jest przykład nauczycieli, gdy są wśród swoich uczniów i tak jak dzieci są zasłuchani w Słowo Boże. W tym miejscu składam gorące podziękowanie za Ich obecność na tych rekolekcjach. Owocem rekolekcji jest przede wszystkim skorzystanie z sakramentu pokuty, pojednanie się z Bogiem i bliźnimi, aby móc podczas Eucharystii przyjąć Jezusa do serca, aby ono stawało się lepsze...

Grupa teatralna przy naszej parafii, do której należą uczniowie klas podstawowych, na zakończenie rekolekcji przygotowała i wystawiła spektakl o tematyce wielkopostnej pt. „Jaki jest ten Jezus – sąd nad Nazarejczykiem”. Mali aktorzy pięknie wcieliili się w przydzielone im role. Dla swoich

kolegów byli świadkami wiary, ukazując umęczonego Jezusa niesprawiedliwie skazanego na śmierć krzyżową.

Rekolekcje przygotowują nas do najważniejszych świąt chrześcijańskich – Zmartwychwstania Pańskiego. Cieszymy się z naszego odkupienia, dokonanego przez naszego Zbawiciela – Jezusa Chrystusa. Z okazji zbliżających się świąt Paschy życzę wszystkim, a przede wszystkim naszym uczniom, radości, że jesteśmy Dziećmi Boga, który czeka na nas w Swoim Królestwie – w niebie. Alleluja!

s. Salezja

DZIECI PRZYGOTOWUJĄ PALMY WIELKANOCNE

WIELKOPOSTNE REKOLEKCJE DZIECI - 7 III

KIERMASZ ŚWIĄTECZNY ERM-u – 25 III

TURNIEJ PAPIESKO-ŚWIĄTECZNY ERM-u – 20 IV

WIELKOPOSTNE REKOLEKCJE MŁODZIEŻY – 29-30 IV

ŻARNOWIEC – 18-19 V Dni skupienia Duszpasterstwa Akademickiego

NIEDZIELA PALMOWA

PRZYGOTOWANIE DEKORACJI ŚWIĄTECZNYCH

ŻYCZENIA DLA KAPŁANÓW I SIÓSTR BETANEK

WIELKI CZWARTEK – EUCHARYSTIA

ADORACJA GROBU PAŃSKIEGO

WIELKA SOBOTA – BŁOGOSŁAWIENSTWO POKARMU

MSZA ŚW. REZULEKCYJNA

Przygotowania do Wielkiego Tygodnia w Weronie

Niemal wszystkim Weronia kojarzy się z parą tytułowych bohaterów słynnego dramatu Szekspira pt. „Romeo i Julia”. I rzeczywiście, tłumy turystów przyjeżdżają co roku do tego miasta głównie po to, by stanąć pod opisanym w utworze balkonem i dotknąć miedzianego posągu Julii, co ma ponoć przynosić szczęście. A tymczasem Weronia to także znany ośrodek uniwersytecki i wystawienniczy, ale przede wszystkim miasto wielu bardzo zabytkowych kościołów na czele z katedrą, kościołem św. Anastazji i sanktuarium MB z Lourdes położonym malowniczo na jednym ze wzgórz, skąd rozciąga się również piękna panorama miasta. I co ciekawsze, Weronia, której patronem jest św. Zenon już od czasów średniowiecza jest nazywana „Małą Jerozolimą” ze względu na swoje położenie m.in. na wzgórzach Oliveto (Góra Oliwna) i Calvario (Kalwaria), które rzeka Adyga rozdziela tu podobnie jak potok Cedron rozdzielał niegdyś w Jerozolimie wzgórze Golgoty i Górę Oliwną. Nadanie miastu tej historycznej, wymownej nazwy obchodzi się tam zresztą do dziś w wigilię Niedzieli Palmowej. I to właśnie tą uroczystością wraz z Drogą Krzyżową ulicami Starego Miasta oraz procesją w Niedzielę Palmową mieszkańcy Werony rozpoczynają swoje przygotowania do Wielkiego Tygodnia.

Tradycja organizowania Drogi Krzyżowej ulicami miast w przedostatni piątek Wielkiego Postu przywędrowała do Polski właśnie z Włoch. W Weronie ten kilkukilometrowy przemarsz wiernych na czele z biskupem rozpoczyna się po zapadnięciu zmroku ok. godz. 21 przy kościele św. Jerzego. W zgromadzonym licznie tłumie obok duchownych z wszystkich niemal zakonów żeńskich i męskich można dostrzec całe rodziny włoskie, a także wielu turystów, wśród których znaleźliśmy się również i my. Podczas procesji z krzyżem wszyscy śpiewają włoskie pieśni wielkopostne dając tym samym świadectwo swojej wiary, tym bardziej że trasa przemarszu wiedzie przez samo serce werońskiej Starówki, która nawet poza sezonem tętni życiem do późnych

godzin nocnych. Po drodze procesja zatrzymuje się przy pięciu historycznych budowlach sakralnych miasta (m.in. przy katedrze i świątyni z grobowcami Scaligerich, najznakomitszego rodu fundatorów wielu ważnych obiektów miejskich) rozważając kolejno wszystkie tajemnice bolesne Różańca Św., by dotrzeć wreszcie do kościoła św. Anastazji, będącego najstarszym kościołem Werony. W tym też kościele miejscowy biskup błogosławi palmy w Niedzielę Palmową (we Włoszech ich rolę pełnią tak charakterystyczne dla tego kraju gałązki drzewa oliwnego), a następnie wraz z tłumem wiernych udaje się w procesji do katedry, gdzie celebrować uroczystą Mszę Św.

Oba wspomniane kościoły, tzn. katedra i kościół św. Anastazji, są także głównymi miejscami obchodów święta Werony – Małej Jerozolimy, które połączone są z diecezjalnym spotkaniem młodzieży w wigilię Niedzieli Palmowej w ramach Światowego Dnia Młodych. Po południu młodzież z całej diecezji werońskiej gromadzi się wspólnie w ośmiu kościołach, których historyczne nazwy nawiązują do tych w Jerozolimie. Do udziału w tej swoistej „pielgrzymce do włoskiej Jerozolimy” zaproszeni są nie tylko młodzi, lecz i wszyscy mieszkańcy Werony, a nawet turyści. O godz. 21.00 uczestnicy spotkania udają się ze wszystkich kościołów do katedry na spotkanie z biskupem, podczas którego wspólnie śpiewane są pieśni ewangelizacyjne, a biskup wygłasza katechezę.

W pobliskim domu diecezjalnym można obejrzeć też bardzo ciekawą wystawę zdjęć poświęconą Ziemi Świętej. Następnie chętni udają się jeszcze do kościoła św. Anastazji na nocne czuwanie modlitewne połączone ze śpiewem i adoracją Najświętszego Sakramentu, które kończy się błogosławieństwem i rozesłaniem ok. godz. 1 w nocy.

Tekst i zdjęcia: Ewa Wojaczek

Uroczysta Msza św. z okazji Niedzieli Palmowej celebrowana w katedrze przez biskupa Werony

Droga Krzyżowa ulicami Werony

U Pani Łaskawej w Krzeszowie

W tym roku Ogólnopolskie Dni Wspólnoty Eucharystycznego Ruchu Młodych odbywały się w dniach 20-22.04.2012 roku u Matki Bożej Łaskawej w Krzeszowie, w Diecezji Legnickiej.

Co to jest ODW ?

ODW – są to spotkania, na których ERM- ici wspólnie świętują. Jest to czas radości z obecności Jezusa Eucharystycznego pośród nas, a także czas spotkania ERM- itów z różnych zakątków Polski. Do Ogólnopolskich Dni Wspólnoty przygotowujemy się przez prawie cały rok formacyjny. Każda wspólnota przywodzi ze sobą znak spotkania, symbolizujący zarazem jej pracę. W centrum takiego zjazdu jest Eucharystia.

Podczas spotkania w ramach OWD mamy wiele czasu na prezentację poszczególnych grup, modlitwę, śpiewanie, tańczenie oraz klaskanie na chwałę Pana. Te trzy dni są dla nas wspaniałą okazją do poznania innych Rycerzy i Rycerek, do wspólnego trwania przed Jezusem – Hostią, do wspólnej zabawy, a przede wszystkim do umacniania się w dalszym kroczeniu za naszym Panem Eucharystycznym.

Nasza wspólnota z parafii św. Brata Alberta wraz z innymi wspólnotami z Archidiecezji Gdańskiej: z Chełmu (z parafii św. Urszuli Ledóchowskiej) oraz z Żukowa (z parafii Matki Bożej Wniebowziętej) – wyruszyła w drogę do Krzeszowa. Naszymi opiekunami byli: s. Bernarda, s. Bożena, ks. Rafał, ks. Piotr, p. Basia a także rodzice, którym pięknie dziękujemy! Zabraliśmy ze sobą wieczną lampkę, w której były nasze modlitwy, prośby i podziękowania – jest to symbol naszej pracy w roku formacyjnym 2011/2012, który nosi hasło: „Zobaczcie, jak jest dobrze zamieszkać razem z Bogiem”. Łączylśmy się po drodze w modlitwie z tymi, którzy przeżywali adoracje Najświętszego Sakramentu w kościołach stacyjnych. Po prawie trzynastogodzinnej podróży dojechaliśmy do Czarnego Boru, gdzie w tamtejszej szkole mieliśmy zapewniony nocleg. Około tysiąca osób z całego kraju spotkało się w sobotę w Sanktuarium Pani Łaskawej na zawiązaniu wspólnoty. Rozpoczęło się ono od słów powitania s. Danuty Pusty USJK – Moderatorce Krajowej Eucharystycznego Ruchu Młodych oraz kustosa sanktuarium - ks. Mariana Kopko.

Śpiewy podczas zjazdu prowadziła schola z Kamiennej Góry „Hej, Jezu”. Czymś wspaniałym był śpiew tysiąca osób na chwałę Pana podczas poznawania różnych wspólnot. Mówi się, że ludzi głęboko wierzących jest niewiele, ale jak można tak myśleć, jeśli ktoś widział kościół pełen młodych Rycerzy Chrystusa? Następnie wysłuchaliśmy historii sanktuarium Matki Bożej Łaskawej. Okazuje się, że ten cudowny obraz naszej Matki w Krzeszowie służył łaskami od XIII wieku, a dopiero Jan Paweł II, nasz wspaniały papież, koronował go w Legnicy w 1997 r.

Eucharystia jest centrum naszego życia. Celebransem tego dnia był Pasterz Diecezji Legnickiej ks. bp Stefan Cichy. W czasie kazania ks. biskup powiedział, że nie pamięta, by w tym sanktuarium było tak kolorowo jak teraz. Być może miał rację, bo naszym znakiem rozpoznawczym w te dni były żółte, czerwone, pomarańczowe i granatowe czapki ze znakiem ERM-u. Usłyszeliśmy też piękne świadectwo księdza biskupa, który powiedział, że będąc w wie-

ERM-ici z s. Bernardą i ks. przed sanktuarium M.B. Łaskawej w Krzeszowie

ku tu obecnych dziewcząt i chłopców, był ministrantem i jednocześnie należał do Krucjaty Eucharystycznej (obecny ERM). Zachęcał, by z radością trwać blisko Jezusa – Przyjaciela, by uczestniczyć w Eucharystii i w adoracji, by być świadkiem Jezusa!

Po pięknej Mszy Św. dostaliśmy obiad, który smakował wyśmienicie! Następnie udaliśmy się na spotkanie z ekipą „Ziarna” na czele z p. Lidią Lasotą – redaktorką odpowiedzialną za program oraz p. Józefem Miką – aktorem, który w tym programie wcielił się w rolę „Doktorka”. Opowiadali nam, jak tworzy się taki program katolicki. Jest on zawsze emitowany w sobotę o godz. 8.25 w TVP1. O ERM-ie będzie 2 czerwca, warto oglądać! Po pewnym czasie dołączył p. Robert Kościuszko (autor serii książek „Wojownik Trzech Światów”) wraz z synem Tomkiem. Po ciekawym spotkaniu pogoda poprawiła się na tyle, że pierwsze grupy mogły rozpocząć grę terenową po Krzeszowie.

Każda ekipa dostała mapę Krzeszowa i przyległych lasów z zaznaczonymi ośmioma punktami. Po ich odnalezieniu uczestnicy odpowiadali na pytania wolontariuszy dotyczące historii Polski, ERM-u, Sanktuarium Krzeszowskiego i okolic, książki „Wojownik Trzech Światów” oraz „Promienia Eucharystii” – jest to miesięcznik wydawany przez ERM. Nasza wspólnota zajęła III miejsce na całą Polskę :) W nagrodę otrzymaliśmy jedną z książek p. R. Kościuszki „Niewidzialna gra. Znamie”. Po zakończeniu emocjonującego konkursu wolontariusze rozdali podwieczorek i rozpoczął się koncert zespołu „Propaganda Dei”. Wszyscy dobrze się bawili w rytmie reggae ślawiąc Jezusa – Hostię. Po koncercie około tysiąca osób odśpiewało Apel Jasnogórski i otrzymało błogosławieństwo od obecnych wśród nas kapłanów, by potem udać się na zasłużony odpoczynek.

W niedzielę rano odbyło w się w Sanktuarium MB Łaskawej przedstawienie o św. Urszuli Ledóchowskiej, która uczyła zgromadzone wokół niej dzieci o tym, co czynić, by podobać się Panu Jezusowi. Później rozśpiewywaliśmy swoje serca, by jak najpiękniej włączyć się w Liturgię. Nasza wspólnota była odpowiedzialna za niedzielne czytania i dary ofiarne. Celebransem Eucharystii był ks. bp. Marek Mendyk, który zachęcał zgromadzonych do życia modlitwą i sakramentami. Jedyne modlitwa może uchronić nas od złego! Jedyne trwanie przy Chrystusie może zapewnić nam pokój serca i prawdziwą radość! Kto przyłączy się do Chrystusa, otwiera się na życie w pełni!

Po Eucharystii udaliśmy się w drogę powrotną. Na pewno dla każdego z nas był to czas głębokich przeżyć duchowych. Doświadczaliśmy mocy wspólnoty! Ileż młodych serc kocha Jezusa! Jak wiele młodych pragnie, by Chrystus był ich Przyjacielem poprzez bycie w Eucharystycznym Ruchu Młodych! Zachęcamy do Wspólnoty tych, którzy się jeszcze wahają! Cieszymy się, że ERM z naszej parafii św. Brata Alberta mógł uczestniczyć w ODW w Krzeszowie, dołączając do liczego grona ERM-itów z Archidiecezji Gdańskiej, ale i z odległych od nas miast takich jak: Ludźmierz, Wrocław, Lublin, Poznań, Łódź czy Ełk. Z niecierpliwością czekam na kolejne ODW, które odbędą się w 2014 roku w Łodzi! Naprawdę warto jechać!

*Zofia Uciechowska
animator Kacper Nycz*

WIĘCEJ INFORMACJI Z DZIAŁALNOŚCI NASZEJ WSPÓLNOTY
ZNAJDZIECIE NA STRONIE:

www.ermalbertgdansk.webnode.com

Wiosna 2012 – cz. 2

Wiosna bieżącego roku obfitowała w wiele wydarzeń, w których KSM „Semper Fidelis” naszej parafii brała udział. Po rekolekcjach wielkopostnych w Straszynie i Drodze Krzyżowej „Brzegiem morza”, czyli po wydarzeniach opisanych w poprzednim numerze Głosu Brata (w artykule WIOSNA 2012), bracia KSM uczestniczyli w Drodze Krzyżowej na Kalwarii Wejherowskiej, w obchodach święta Miłosierdzia Bożego w parafii pod wezwaniem Zmartwychwstania Pańskiego w Gdańsku Wrzeszczu oraz w pieszej pielgrzymce do Świętego Wojciecha z okazji archidiecezjalnego odpustu. Ważnym wydarzeniem w życiu naszej parafii, w tym dla wspólnoty KSM, była wizytacja kanoniczna ks. abp. Ryszarda Kasyny.

KALWARIA WEJHEROWSKA

Tradycyjnie, nabożeństwo Drogi Krzyżowej organizowanej przez KSM, odbywa się w sobotę poprzedzającą Niedzielę Palmową. Gospodarzami są oo. franciszkanie, a miejscem rozpoczęcia nabożeństwa jest kościół pod wezwaniem św. Anny, w sanktuarium Matki Bożej Wejherowskiej.

Tegoroczne nabożeństwo (już XXI) przypadło w jubileuszowym roku 25-lecia KSM, dlatego w naszą modlitwę wpisane zostało dziękczynienie za powołanie Służby i prośba o błogosławieństwo na kolejne lata. W modlitewne rozważania włączone zostały również treści hasła roku duszpasterskiego: „Kościół naszym Domem”. Mając na uwadze zagrożenia, z jakimi spotyka się obecnie Kościół, ks. prałat Zbigniew Zieliński, Archidiecezjalny Duszpasterz KSM, powiedział: „Pamiętajmy, wyruszając w Drogę Krzyżową z tematem „Kościół naszym Domem”, że Chrystus dał nam ten sakrament, jakim jest Kościół, a przekazując go całej wspólnotie ludzkiej, przekazał też słowa, o których zapomnieć, zwłaszcza w takich sytuacjach, nie możemy: „Ty jesteś Piotr (czyli Skała) i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą.” (Mt 16, 18). Treści hasła Roku Duszpasterskiego rozwijane były również przez ks. kanonika Bernarda Zielińskiego, proboszcza parafii pw. św. Antoniego w Gdańsku-Brzeźnie, w drodze od kościoła do Kalwarii.

Naszą modlitwą obejmowaliśmy również nieżyjących już duszpasterzy, którym zawdzięczamy istnienie naszej Służby, w szczególności ks. prałata Brunona Kędziorskiego, ks. prałata Stanisława Dułaka oraz księży opiekunów grup parafialnych KSM.

Nabożeństwu przewodniczył ks. prałat Zbigniew Zieliński, a wspomagali go księża duszpasterze grup parafialnych. Parafię św. Brata Alberta reprezentowali ks. Janusz Majkowski oraz ks. diakon Marcin.

NIEDZIELA BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Tegoroczne obchody Święta Miłosierdzia Bożego w Kościele Gdańskim koncentrowały się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w parafii pw. Zmartwychwstania Pańskiego w Gdańsku Wrzeszczu. Dzień ten jest równocześnie świętem patronalnym Caritas Archidiecezji Gdańskiej. Główne uroczystości rozpoczęły się o godzinie 15.00 procesją z Obrazem Jezusa Miłosiernego ulicami parafii. Modlono się i śpiewano Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Uroczystej Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił dyrektor Caritas Archidiecezji Gdańskiej ks. Janusz Steć. W uroczystościach uczestniczyły Szkolne Koła Caritas, zmartwychwstańcy, Czciiele Miłosierdzia Bożego, Siostry Zmartwychwstanki, liczni pielgrzymi oraz bracia Kościelnej Służby „Semper Fidelis” Archidiecezji Gdańskiej. Uroczystości uświetniały poczty sztandarowe KSM, w tym poczet wspólnoty naszej parafii. Po zakończeniu uroczystości wszyscy uczestnicy zgromadzenia mogli skorzystać z przygotowanego przez Caritas poczęstunku w postaci tortu i innych ciast.

Kościół Zmartwychwstania Pańskiego, decyzją Księędza Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego Tadeusza Gocłowskiego, został ustanowiony Archidiecezjalnym Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w dniu 21 kwietnia 2001 roku. Można jeszcze dodać, że z okazji 25-lecia Pontyfikatu Jana Pawła II czciciele Miłosierdzia Bożego ufundowali, obelisk, który stoi na placu marszałka Józefa Piłsudskiego we Wrzeszczu. Upamiętnia on poświęcenie przez Ojca Świętego Obrazu Sanktuarijnego Miłosierdzia Bożego i Obrazów Drogi Światła w 1999 roku.

Krzyż niosą bracia KSM naszej parafii

Wejherowo. Pielgrzymi z naszej parafii

ODPUST W ŚWIĘTYM WOJCIECHU

W niedzielę 22 kwietnia br. wierni Archidiecezji Gdańskiej czcili pamięć św. Wojciecha – patrona Polski i Gdańska. Uroczystości rozpoczęły się już o godz. 9.00 w Konkatedralnej Bazylice Mariackiej w Gdańsku, skąd wyruszyła na Wzgórze Wojciechowe. piesza pielgrzymka (już po raz XXIII) organizowana przez wspólnotę braci Kościelnej Służby Mężczyzn „Semper Fidelis”. Pielgrzymkę prowadził ks. prałat Zbigniew Zieliński, Archidiecezjalny Duszpasterz KSM. Pielgrzymi, w asyście pocztów sztandarowych, nieśli na swoich ramionach relikwie św. Wojciecha. Wkrótce po dotarciu pielgrzymki do Sanktuarium, o godz. 12.00 wyruszyła na Leśne Wzgórze uroczysta procesja ze Świętymi Relikwiami. Do tradycji już należy, że Eucharystię świętą w tym dniu sprawuje zaproszony hierarcha z innej diecezji. Oznacza to, że uroczystości ku czci św. Wojciecha mają charakter ponadlokalny. Tegorocznej Mszy świętej przewodniczył i homilię wygłosił ks. bp Wojciech Polak, Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski, a koncelebransami byli ks. abp Sławoj Leszek Głódź, Metropolita Gdański i ks. bp Ryszard Kasyna. Duchowo obecny był również ks. abp Senior Tadeusz Gocłowski.

W homilii ks. bp mówił o znaczeniu ofiary św. Wojciecha dla dzisiejszych czasów. „Wiele spraw wielkich i znaczących stało się przez tę śmierć, tak z pozoru bezużyteczną.” To przez śmierć św. Wojciecha możemy na nowo odkrywać prawdziwą szerokość i głębię chrześcijaństwa. W chrześcijaństwie bowiem jest głębia i siła zdolna odmieńić zagubione dzisiaj ludzkie umysły i serca. W chrześcijaństwie jest ta głębia, głębia nadziei, miłości i wiary. Ks. bp mówił dalej o potrzebie ewangelizacji. „Ewangelizować, to pokazywać drogę, uczyć sztuki życia. Sztuki życia uczy ten, kto sam jest uosobioną Ewangelią. Aby się nie zagubić i nie stracić z oczu horyzontu drogi życia, potrzebujemy błogosławionych i świętych, bo oni byli żyjącą Ewangelią. Oni są dzisiaj jak busola na rozchwianym morzu życia.”

W uroczystościach uczestniczyli duchowni, siostry zakonne, klerycy Seminarium Duchownego w Oliwie, przedstawiciele władz wojewódzkich i samorządowych, przedstawiciele wyższych uczelni Trójmiasta, przedstawiciele Solidarności, przedstawiciele służb mundurowych,

Święty Wojciech. Procesyjne wyjście na Leśne Wzgórze

harcerze, przedstawiciele Caritas Archidiecezji Gdańskiej, szkoły katolickie, przedstawiciele ruchów i stowarzyszeń, i oczywiście rzesza wiernych.

Intencją sprawowanej Mszy świętej było również dziękczynienie Bogu, przez wstawiennictwo św. Wojciecha, za cztery lata posługi w Archidiecezji Gdańskiej ks. abpa Leszka Sławoja Głódzia w IV rocznicę Ingresu do Bazyliki Konkatedralnej w Gdańsku Oliwie.

NASZA PARAFIA

Należy jeszcze zapisać ważne wydarzenie, jakim była wizytacja kanoniczna naszej parafii, której dokonał ks. bp Ryszard Kasyna. Nasza grupa parafialna KSM miała okazję złożyć księdzu biskupowi sprawozdanie ze swojej działalności i jej udziale w życiu Kościoła. Ks. bp otrzymał od nas album fotograficzny wykonany wg projektu ks. Janusza Majkowskiego, naszego duszpasterza, obrazujący udział braci KSM w wydarzeniach parafialnych i archidiecezjalnych.

Stanisław Mazurek

Zdjęcia: ks. Janusz Majkowski i Stanisław Mazurek

Niedziela Miłosierdzia Bożego. Poczet sztandarowy KSM naszej parafii

Wizytacja kanoniczna ks. abp. Ryszarda Kasyny

Odpust diecezjalny św. Wojciecha

Dnia 22 kwietnia, w niedzielę, miały miejsce obchody jednej z ważniejszych uroczystości w naszej archidiecezji. Odpust św. Wojciecha to niejako imieniny Archidiecezji Gdańskiej, której ten święty patronuje. Jest on szczególnie związany z wszystkimi Polakami, ale jeszcze więcej zawdzięczamy mu jako gdańszczanie, gdyż przed tysiącem lat przybył do gdańskiej ziemi, niosąc Chrystusa i chrzest. Jego męczeńska śmierć bezpośrednio wpłynęła na późniejsze, również polityczne losy państwa polskiego, ale nie można zapominać, jak mówią słowa liturgii: „ten, który na ziemi głosił naszym przodkom wiarę, wstawia się za nami w niebie”.

Święto Wojciecha obchodzimy zatem szczególnie uroczysto. Tradycją jest procesja z relikwiami naszego patrona, która wyrusza z Bazyliki Wniebowzięcia NMP w Gdańsku. Bierze w niej udział wielu ludzi – duchowieństwo, świeccy, przedstawiciele różnych służb i zawodów – policjantów, strażaków, urzędników. W tym roku podobnie jak w latach ubiegłych wyruszyła spod kościoła św. Trójcy także pielgrzymka ludzi młodych. Obie pielgrzymki miały ten sam cel – wzgórze św. Wojciecha, przy samej granicy Gdańska, gdzie kościół z początków XIV w. jest jednocześnie sanktuarium tego Świętego.

Tam, na polu na samym szczycie wzgórza, gdy procesja z relikwiami dotarła na miejsce, odbyła się Msza świę-

ta. Koncelebrowało ją trzech biskupów – abp Sławoj Leszek Głódź, bp Ryszard Kasyna i bp Wojciech Polak – sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski, który był głównym celebransem, a także wygłosił homilię. Oprawę muzyczną Mszy św. zapewnił chór gdańskiego seminarium oraz orkiestra dęta działająca przy parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Różańca św. na gdańskim Przymorzu, która towarzyszyła również pielgrzymce.

Warto wspomnieć, że w orkiestrze tej gra trzech naszych parafian. Orkiestra uświetnia obchody tej uroczystości od ładnych paru lat i zawsze zachwyca wiernych, którzy jej słuchają. Oprócz muzyki kościelnej, odpowiedniej dla liturgii, usłyszeć można związane z charakterem święta odpustowego marsze, które są klasycznym gatunkiem wykonywanym przez orkiestry dęte. Orkiestra czeka na nowych muzyków, zwłaszcza młodych, ale także i w starszym wieku – ci zaś co nie umieją grać, mają zapewnioną naukę gry na jakimś instrumencie. Próby odbywają się we wtorki i czwartki o godzinie 18.00.

Ilość ludzi o różnym przekroju wiekowym, wspólnot duszpasterskich, zawodów, a także przyjemna ciepła wiosenna atmosfera znakomicie przyczyniła się do udanego świętowania w tak podniosłym charakterze. Kolejny odpust św. Wojciecha za rok, w kwietniu!

Krzysztof Mularski

Krzysztof z naszej parafii niesie krzyż pielgrzymki młodzieżowej do św. Wojciecha

Wśród pielgrzymów były siostry zakonne

Po środku Krzysztof członek orkiestry dętej przy parafii NMP Królowej Różańca Św.

Kustosz Sanktuarium św. Wojciecha - ks. Krzysztof Ziobro z księżmi biskupami

II Międzyszkolny Przegląd Piosenki Religijnej

„Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada,
lecz przez to kim jest; nie przez to, co ma,
lecz przez to, czym dzieli się z innymi”

Jan Paweł II

W dniu 21 maja 2012 r. w Zespole Kształcenia Podstawowego i Gimnazjalnego nr 26 w Gdańsku odbył się „II Międzyszkolny Przegląd Piosenki Religijnej” w trzech kategoriach wiekowych. Najmłodszych reprezentowali uczniowie z klas I-III, starszych uczniowie z klas IV-VI, najstarszych koleżanki i koledzy z klas gimnazjalnych. Pod czujnym okiem s. Bernardy wraz z moją koleżanką Natalią Bilską z klasy IV b, pojechałyśmy wziąć udział w tym konkursie, reprezentując naszą szkołę Nr 80 w Gdańsku.

Po przybyciu na miejsce, przywitał nas ciepło i z radosnym uśmiechem na twarzy ks. dr Mirosław Paracki, proboszcz parafii św. Stanisława Kostki w Gdańsku wraz z dyrekcją gościnnej szkoły. W konkursie brało udział 26 solistów i kilka ładnie śpiewających zespołów wokalnych, które bardzo mi się podobały. Wśród tak licznej konkurencji śpie-

wałam pieśń pt. „On jest moim życiem” a Natalia śpiewała utwór pt. „Papieżu, Pielgrzymie”. Na zwycięzców czekały statuetki „Złotego mikrofonu”. Z niecierpliwością wszyscy czekaliśmy na ogłoszenie wyników jury. Podczas krótkiej przerwy dla wszystkich uczestników konkursu został przygotowany słodki poczęstunek.

Na zakończenie z radością przyjąłem wiadomość o zajęciu III miejsca w II Międzyszkolnym Przeglądzie Piosenki Religijnej. Pomyślałam sobie, że fajnie jest otrzymać nagrodę, ale jeszcze fajniej jest śpiewać na CHWAŁĘ BOŻĄ.

Ważna była dla mnie również obecność na widowisku mojej mamusi, która wraz z s. Bernardą wspierała mnie udzielając ważnych wskazówek. Podziękowanie składam s. Bernardzie Kaczor za przygotowanie mojego występu i choreografii. Mojej koleżance Natalii życzę powodzenia w kolejnych konkursach, bo także pięknie śpiewa. Zachęcam tych, którzy chcą i lubią śpiewać do rozwijania swojego talentu i włączenia się do scholki, która śpiewa podczas Mszy św. o godz. 12.00 w każdą niedzielę.

Daria Potocka, SP 80, kl. IIa

Ogłoszenie wyników konkursu

Uczestniczki konkursu z s. Bernardą

WIERSZE

Wielki Tydzień

(moje rekolekcje)

W kosmicznym świecie
na mojej planecie
ucha
doznają ukojenia
od wszelkich
ziemskich trosk
w nabożnym
akordzie
J.S.Bacha

*Gdańsk, 2012
Teresa Fidera*

Obraz

(Piotr Potworowski)

Zdarzenie
jak
przeznaczenie
czyjogoś kresu
w dominancie
białej linii
życia
przecinający
żałobne barwy
ziemi i morza

*Sopot 14.04.2012
Teresa Fidera*

Obraz Piotra Potworowskiego – Zdarzenie/Kornwalia, 1956 r.

Lednica – „Miłość cię znajdzie”

2 czerwca, sobota, godzina 3.40. Przychodzę pod nasz parafialny kościół. Otwarty. Ale w środku nikogo nie ma. Ktoś, kto akurat przechadzałby się nocą chcąc zażyć czerwcowego powietrza mógłby się zdziwić, ale nie ja. Za kilkanaście minut zaczynało powoli świtać i plac przy kościele nieco załadnił się. Sporo ludzi – także znajomych – zgromadziło się pod dachem, bo zaczęło kropić. Mimo nie napawających nadzieją wieści pogodowych i baaardzo wczesnej pory, gdy tylko podjechał autokar, pięćdziesiąt osób wsiadło do niego i ruszyliśmy... do Lednicy!

Przed wyjazdem wyszło na jaw, kto otworzył kościół. Nie była to siostra zakrystianka – s. Justyna, która w autokarze również się znalazła, lecz ks. Tadeusz Polak, który niestety nie mógł pojechać na kolejne, szesnaste już ogólnopolskie spotkanie młodych odbywające się nad jeziorem lednickim koło Poznania. Naszymi opiekunami byli ks. Bogdan i ks. Jacek, a także s. Bernarda. Wśród młodych znaleźli się nie tylko ci z naszej parafii, lecz także nasi przyjaciele z sąsiednich parafii oraz Wrzeszcza, a nawet z dalszych rejonów - Kaszub.

Po podróży autokarem, w czasie której działo się tak wiele, że zapewne nie starczyłoby miejsca na tej kartce, aby wszystko opisać, szczęśliwie dotarliśmy do celu podróży. Po przejściu sporego kawałka drogi od parkingu do wejścia na Pola Lednickie, czekaliśmy trochę w tłumie młodych ludzi. Wśród nich wielu takich, którzy nie pierwszy raz uczestniczyli w spotkaniach lednickich. Ja zaliczałem się do tych, którzy byli tam pierwszy raz. Tym co zrobiło na mnie duże wrażenie była ogromna liczba osób – ponoć około sześćdziesiąt tysięcy. Ale nie tylko to. Całodniowe spotkanie miało określony plan i nikt nie może powiedzieć, że stracił czas przyjeżdżając na nie. Nawet jeśli w okolicach „lednickiej Ryby” – Bramy Trzeciego Tysiąclecia nic się nie działo (choć takich momentów raczej nie było, może na samym początku), to przez cały czas odbywała się w wyznaczonych miejscach spowiedź święta czy adoracja Najświętszego Sakramentu w specjalnym namiocie. Było także pole modlitwy wstawienniczej. Pole wypełnione księżmi ubranymi w fioletowe stuły, a przy nich ustawione „kolejki” młodych ludzi czekających na pojednanie z Bogiem. To robi wrażenie.

Spotkanie w tym roku odbywało się pod hasłem „Miłość cię znajdzie”, zaś główną postacią, która niejako mu

patronowała była św. siostra Faustyna Kowalska. Miłosierdzie Boże było więc głównym tematem pieśni, świadectw, konferencji. Każdy przy wejściu na Pola Lednickie otrzymał książkę o Bożym Miłosierdziu oraz wybór tekstów z „Dzienniczka” św. Faustyny. Nieraz do tych tekstów powracaliśmy przy okazji Koronki do Miłosierdzia Bożego o godzinie piętnastej. Padało wówczas jak z cebra, jednakże tuż po Koronce rozpogodziło się. Corocznym gościem Lednicy jest zespół „Siewcy Lednicy”, w rytm muzyki, którą grają, całe pole tańczy, bawi się i śpiewa, a wszystko na chwałę Bożą. Prawie nikt nie czuł upływającego czasu, ani niesprzyjających warunków pogodowych. Centralnym punktem była Msza święta, której przewodniczył ks. prymas Polski – abp Józef Kowalczyk. Dopiero wówczas zrobiło się ciepło i przyjemnie, chmury praktycznie zniknęły znad Lednickiego Pola. Kazanie skierowane do młodych wygłosił bp Edward Dajczak. Innymi, stałymi elementami Lednicy były różnorakie procesje prowadzące do Bramy-Ryby, wspólna adoracja Najświętszego Sakramentu w całkowitej ciszy, a także, u kresu spotkania, „wybór Chrystusa”.

Świadectwa wiernych, m.in. p. Roman Kluska oraz siostr i córek duchowych św. Faustyny umacniały zebranych. Warto także wspomnieć o punkcie programu jakim było wzajemne udzielanie sobie błogosławieństwa przez znak krzyża na czole. Przypomniana została tutaj prawda, iż przez chrzest zostaliśmy zanurzeni w powszechnym kapłaństwie wiernych. Wszystko po to, aby przypomnieć, że istotą chrześcijaństwa jest ofiarowanie siebie za innych, dawanie siebie bliźnim.

Organizatorem całego przedsięwzięcia był o. Jan Góra, dominikanin, który zainicjował te spotkania lednickie. Co roku otrzymywały one błogosławieństwo papieża – także w tym roku Benedykt XVI wygłosił do uczestników przesłanie, które zostało odtworzone na telebimie.

Ostatnim, końcowym elementem spotkania młodych było przejście przez Bramę-Rybę. Ze względu jednak na czas i ilość osób, które pragnęły tego dokonać, opuściliśmy ten punkt i udaliśmy się do autokaru. W drodze powrotnej niemal wszyscy ucięli sobie kilkugodzinną drzemkę. Wróciliśmy w niedzielę, dnia następnego o godzinie piątej nad ranem, wszyscy zadowoleni, pełni wrażeń i umocnieni w wierze.

Krzysztof Mularski

Marsz dla Życia i Rodziny – 3 VI 2012 r.

Komisja Europejska zarejestrowała inicjatywę obrońców życia

Komisja Europejska zarejestrowała 11 maja projekt obrońców życia z 20 państw naszego kontynentu. Środowisko pro-life domaga się prawnego uznania godności człowieka od chwili poczęcia. Traktat Lizboński wprowadził możliwość złożenia w Komisji Europejskiej obywatelskiego wniosku o zmianę prawa, o ile podpisze się pod nim milion osób z przynajmniej siedmiu różnych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Wystawa pod hasłem: „Jak wygrać rodzinę?”

Dzień Dziecka w Gołębiewie

Intencje do św. Brata Alberta

„Błogosławieństwo Boga Ojca, obecność między nami Ducha Świętego Pocieszyciela, który nas łączy i jednoczy.”

Św. Brat Albert

• • •

Na ludzi spływa stale błogosławieństwo Boże. Jest ono szczególnie owocem obecności Ducha Świętego. W dniu Zesłania spłynęło ono po raz pierwszy publicznie na całą rodzinę wierzących. Dzięki temu Kościół zaczął się szybko rozwijać. Ludzie jednak mogą odrzucić błogosławieństwo Boga. Ma to miejsce wówczas, gdy człowiek zamyka serca na działanie Ducha Świętego przez grzechy śmiertelne. Pomyśl o tym jako chrześcijanin, staraj się wzrastać w świętość, aby obecność Ducha Świętego w Tobie nie była daremna.

• • •

* Dziękuję Ci, św. Bracie Albercie, za wszelki dobro i proszę o dalsze wstawiennictwo u Boga w bardzo ważnej sprawie.

* Bracie Albercie, wstaw się za małżonkami – Pawłem i Sylwią – i każdą rodziną, aby była w nich miłość do Jezusa. Pomóż Bożenie i rodzinie w powrocie do Kościoła.

* Św. Bracie Albercie, dziękuję z całego serca za szczęśliwą operację córki Danuty – proszę o dalsze zdrowie dla niej i dla mnie. Proszę, wstaw się za bliźnimi, którzy wczoraj – w Dzień Pański – nie uczestniczyli w Mszy św.

* Błagam Cię, Bracie Albercie, o wstawiennictwo u Jezusa Miłosiernego za moją rodzinę, aby mogła żyć w jedności.

* Proszę, św. Albercie, uprosz u Boga, aby moje relacje z córką się zmieniły, żeby zapanowała zgoda i miłość.

* Dziękuję za wszystkie łaski otrzymane od Boga za pośrednictwa św. Brata Alberta.

* Św. Bracie Albercie, oddaję Ci pewną sprawę – Twoja czcielka.

* Św. Bracie Albercie, proszę o pomoc i zdrowie dla mojej całej rodziny, rodziny mojego narzeczonego i dla niego samego.

* Św. Bracie Albercie, powierzam twemu wstawiennictwu nadal trudne sprawy w rodzinie. Ufam i czekam. Za wszystko dziękuję. Polecam także dusze zmarłych z rodziny, dobrodziejów i tych, którym winniśmy modlitwę.

* Dziękuję Ci, św. Bracie Albercie, za naszych kapłanów, łącznie z proboszczem, dziękuję za siostry zakonne, błogosław nam wszystkim. Dziękuję za codzienną Mszę Św. Mam jedno pragnienie, by wszyscy poznali jak dobry jest Pan.

* Proszę, św. Albercie, wysłuchaj – proszę – mych próśb i strzeż nas od wszystkiego złego, miej nas w swojej opiece.

* Niechaj cierpienia nasze rodzinne, połączone z cierpieniami Chrystusa, wyproszą przez Ciebie, św. Bracie Albercie, łaski i przebaczenie oraz wyjednają moc Ducha Świętego.

* Św. Bracie Albercie, dziękuję za szczęśliwy powrót z wycieczki moich dzieci i wnuczki; dziękuję za opiekę nad mną podczas pobytu poza domem. Proszę o światło Ducha św. w modlitwie i o przystąpienie do sakramentu pokuty dla mnie i moich najbliższych.

* Św. Bracie Albercie, proszę o Twe wstawiennictwo, o pomyślny wynik badania. Proszę, byś Ty kierował tym badaniem – Twoja czcielka.

* O wyjście z nałogu alkoholowego dla Krzysztofa.

• • •

Z Aktu Zawierzenia:

„Boże, Ojczy Miłosierny, racz przyjąć nasze dziękczynienia za powołanie i przykład Św. Brata Alberta.(...) Święty Bracie Albercie, Patronie na gdańskim Przymorzu i Patronie naszych rodzin, powierzamy Ci naszą codzienność i nas samych przeżywając trzecie tysiąclecie”.

opracowała siostra Justyna Padiasek

Święto dziękczynienia

W Polsce idea Dnia Dziękczynienia jest związana z kontynuacją historycznej inicjatywy posłów Sejmu Czteroletniego z roku 1792 dotyczącej budowy Świątyni Opatrzności Bożej jako Wotum Narodu Polskiego. Jego Eminencja ks. kardynał Józef Glemp podjął pomysł dziękczynienia Opatrzności Bożej za wolną Polskę, za Papieża Polaka, za Prymasa Tysiąclecia. To dzieło kontynuuje obecnie ks. kardynał Kazimierz Nycz.

W tym roku Święto Dziękczynienia obchodziliśmy w Polsce po raz piąty. Tegoroczne hasło: „Dziękujemy za dar życia i rodzinę” łączy się tematycznie z odbywającym się w tym samym czasie w Mediolanie spotkaniem papieża Benedykta XVI z przedstawicielami rodzin z całego świata.

„Chcemy przypominać Polakom, że rodzina jest najważniejsza, a także podkreślać jej rolę w wychowaniu i kształceniu najważniejszych fundamentów wartości. Służba, pomoc i modlitwa za rodzinę jest wielką sprawą. Chcemy zachęcać do pielęgnowania więzi rodzinnych” – mówią organizatorzy.

W programie dwudniowego świętowania przed Świątynią Opatrzności Bożej w Wilanowie był czas na modlitwę oraz na zabawę.

W przeddzień Święta Dziękczynienia odbyło się Spotkanie Młodych na Polach Wilanowskich, podczas którego młodzi bili rekord świata w strzelaniu goli do Wielkiej Bramki. Uczestniczyło w nim kilkanaście tysięcy osób.

Wydarzeniom 2 i 3 czerwca towarzyszyła zbiórka funduszy na rzecz budowy Świątyni. Zebrane w ten sposób środki finansowe przeznaczone będą na wsparcie kosztów pokrycia kopuły Świątyni Opatrzności Bożej.

Projekt kopuły i obecny stan budowy świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie

3 czerwca w parafiach w całej Polsce został odczytany List Pastorski Kardynała Nycza i odbyła się zbiórka przykościelna do puszek. Nasza parafia również brała w niej udział. Zebraliśmy na ten cel kwotę 1600 złotych.

W sobotę ks. kard. Kazimierz Nycz uczestniczył w zabawie pod hasłem „Wielka Bramka – Pomóżmy naszej reprezentacji strzelić gola!” Ks. Kardynałowi udało się strzelić gola.

POŻEGNANIE NASZEJ REDAKCYJNEJ KOLEŻANKI

Ś.p. Jolanta Kamińska (20 II 1936 - 18 V 2012)

Nasza parafianka, Pani Jola, była na bieżąco ze sprawami Ojczyzny i Kościoła. W okresie sierpnia 1980 roku robiła kanapki dla strajkujących stoczniovców. Miała w sobie „wyobraźnię miłosierdzia” i zawsze była gotowa do pomocy bliźnim i to czasami nawet w sytuacjach ekstremalnych. Umiała rozmawiać tak z profesorami, jak i z bezdomnymi.

Pasją jej była geografia, którą studiowała na Uniwersytecie Gdańskim.

W naszej parafi, kiedy powstało pismo „Głos Brata”, była od początku zaangażowana w jego redagowanie. Napisała wiele artykułów dzieląc się z czytelnikami swoją pasją poznawania świata i pogłębioną refleksją religijną.

Pożegnaliśmy ją 22 maja 2012 roku na Cmentarzu Łostowickim.

8 września tego roku wraz z mężem Maciejem obchodziłyby 50. rocznicę sakramentu małżeństwa.

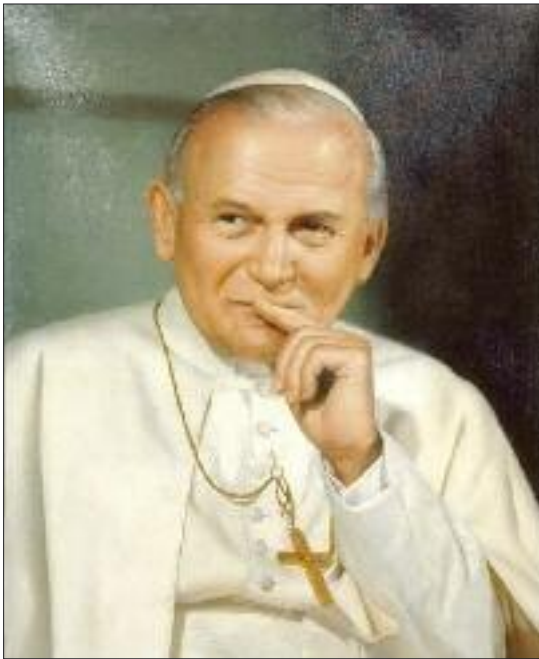
Niech spoczywa w pokoju.

Rodzinie pogrążonej w bólu składamy wyrazy serdecznego współczucia.

Redakcja wraz z ks. Proboszczem

Tobie, Boże, polecamy naszą siostrę Jolantę i prosimy Cię, Ojczy pełen miłosierdzia, odpuść Jej grzechy, które popełniła z ludzkiej ułomności, aby umarła dla świata żyła dla Ciebie. Amen.

O Janie Pawle II

„Najpiękniejszy jest czas poświęcony modlitwie.”

Jan Paweł II

PYTANIA O JANA PAWŁA II – c.d. nr 17,18.

17. Czy Jan Paweł II kiedykolwiek spotkał się z wymienionymi poniżej osobami świata polityki i kultury, które wypowiedziały się na Jego temat następująco:

- Michaił Gorbaczow: „Jest wielkim autorytetem moralnym współczesnego świata”. **TAK**
- Aleksander Sołżenicyn: „Jest nadzieją dla współczesnego świata”. **TAK**
- George Bush: „Dzięki niemu świat wydaje się być lepszy”. **TAK**

INFORMACJE DODATKOWE

Ojciec Święty Jan Paweł II spotkał się z:

- Michailem Gorbaczowem w Watykanie, w dniach:
1 XII 1989 r.
18 XI 1990 r.
18 XI 1996 r.

Audycja prywatna z kilkoma osobami towarzyszącymi, w tym z córką Iliną i prywatnym doradcą Zagladinem trwała 25 minut. Były przywódca ZSRR przypomniał m.in., że już na początku swej kadencji zatroszczył się o wprowa-

dzenie do prawodawstwa rosyjskiego zapisu o wolności religijnej. Ojciec Święty, dziękując za wizytę, przypomniał m.in., że to właśnie Gorbaczow jako pierwszy zaprosił go do odwiedzenia swego kraju. Na co ten odpowiedział: „Ja nadal uważam, że zdołamy się spotkać w Rosji.” Papież ofiarował swemu gościowi zestaw medali upamiętniających swój pontyfikat.

- Aleksandrem Sołżenicynem w Watykanie, dnia 16 X 1993 r.

Sołżenicyna, laureata literackiej nagrody Nobla w 1970 r., Jan Paweł II przyjął na audiencji prywatnej w 15. rocznicę wyboru na Stolicę św. Piotra. Rozmowa odbyła się bez tłumaczy i trwała około godziny. Autor „Archipelagu Gułag” musiał opuścić ZSRR w 1974 r. Najpierw przebywał w Niemczech, potem w Szwajcarii, a ostatecznie osiadł w Stanach Zjednoczonych. W 1994 r. powrócił do Rosji. Jego życie i twórczość literacka są świadectwem głębokiej wiary w Boga.

- Georgem Bushem dnia 7 II 1983 r.

• • •

18. Z jakiej okazji wierni spotykają się z Ojcem Świętym w każdą środę w bazylice, auli Pawła VI albo na Placu św. Piotra?

Wierni spotykają się z Ojcem Świętym w każdą środę z okazji audiencji generalnych, podczas których Papież wygłasza katechezę, następnie jej streszczenie w kilku językach oraz pozdrowienia i ewentualnie przemówienie na jakiś aktualny temat.

INFORMACJE DODATKOWE

W środę 1 sierpnia 2001 roku na placu św. Piotra odbyła się 1000. audiencja generalna pontyfikatu Jana Pawła II. W gronie 30 tysięcy wiernych większość stanowili ministranci z wielu krajów Europy. Hasłem międzynarodowej pielgrzymki sług ołtarza były słowa: „W kierunku nowego świata”. W katechezie Ojciec Święty mówił o powołaniu chrześcijańskim i posłudze ministranta, która powinna prowadzić młodych do głębokiej zażyłości z Chrystusem – Najwyższym Kapłanem.

W ciągu niemal 23 lat posługi Jana Pawła II w śródowych audiencjach wzięło udział ponad 16 milionów pielgrzymów. Zamieszczone poniżej dane statystyczne podała Prefektura Domu Papieskiego.

Podane dane są w następującym porządku:

Rok – rok pontyfikatu – liczba audiencji generalnych – liczba uczestników

1978	—	9	200 000
1979	1	45	1 585 700
1980	2	47	865 000
1981	3	32	447 000
1982	4	44	854 000

CZY WIESZ ŻE...

1983	5	49	880 000
1984	6	45	762 000
1985	7	46	809 000
1986	8	43	745 000
1987	9	45	618 000
1988	10	46	828 000
1989	11	46	648 500
1990	12	46	612 500
1991	13	47	400 000
1992	14	37	308 000
1993	15	43	396 200
1994	16	40	434 700
1995	17	44	536 000
1996	18	41	505 300
1997	19	45	550 800
1998	20	47	656 200
1999	21	43	570 000
2000	22	45	1 463 500
2001 (do 1.08)	23	25	331 500

RAZEM 1000 16 007 700

2001 (do 31.12)	23	20
2002	24	51
2003	25	50
2004	26	27 (do 8.12.2004)
2005		

Do dnia 8 września 2004 roku odbyły się 1146 audiencje generalne. Według danych statystycznych udostępnionych przez Prefekturę Domu Papieskiego, w ciągu 24 lat pontyfikatu Jana Pawła II w śródowych audiencjach generalnych uczestniczyło 16 561 000 osób. Ojciec Święty udzielił oficjalnych audiencji:

271 prezydentom państw,
88 premierom rządów,
160 ministrom spraw zagranicznych,
51 królom, królowym i księżętom.

Jan Paweł II przyjął też listy uwierzytelniające
833 ambasadorów.

*opracował: Andrzej Witkowski
na podst. L'Osservatore Romano nr 12/2002, str. 58*

SALEZJAŃSKI WOŁONTARIAT MISYJNY

Myślałeś kiedyś, jak wygląda dzień z życia misjonarza w Afryce?
Czy pingwiny naprawdę mieszczą na Madagaskarze?
Chcesz wiedzieć jak smakuje ROTI?

Spotkanie misyjne

20 maja godz. 17:00
zakończenie Mszą Świętą o godz. 20:00

parafia pw. św. Brata Alberta
ul. Olsztyńska 2, Gdańsk-Przymorze, salka nr 4

Przyjdź i dowiedz się. **zapraszamy!** :)

Volontariat Misyjny Rumia

„STWORZENIE”

mały traktat teologiczny

dzisiaj gdy kościoły świecą pustkami
 wiara w opatrność zanika
 a miłość z daleka omija tajemnicę krzyża
 dowolność etyczna zabija cywilizację

człowiek niezależnie od stanu
 z natury grzesznej bywa leniwy
 pogodzony z rzeczywistością codziennych
 pragnień
 nie szuka rozwiązań trudnych

teologia nie znosi zapaści jest w ciągłym ruchu
 to co wczoraj jeszcze niepewne dzisiaj wyjaśnia
 lecz nam jest łatwiej budować złote ołtarze
 niż fundamenty życia osadzać na Słowie

niezmienna jest nasza ośła upartość
 chore są układy i relacje pomiędzy
 śmierć czasami przychodzi z zaniedbania
 a nie z Boskiej nieopatrności

zło jak miłość jest wspólnotowe
 zbytnią reakcją lub jej brakiem niszczy wiarę
 że to co święte w nas musi dojrzewać i wydać
 owoc
 sens istnienia jest sednem naszego stworzenia

szczyt naszych możliwości

szliśmy do góry powoli zmęczeni
 aż po bezdech w płucach
 za nami już tylko wspomnienia
 przed
 szczyt naszych możliwości
 spojrzenie w bezkres nieba
 wierzchołki wypiętrzone z wnętrza ziemi
 i ta chwila wolności okupiona wyczerpaniem
 dziesięć minut boskiego zachwytu
 A Bóg widział że wszystko co uczynił
 było bardzo dobre

dobro rodzi się z trudu
 samo nie istnieje bo po co

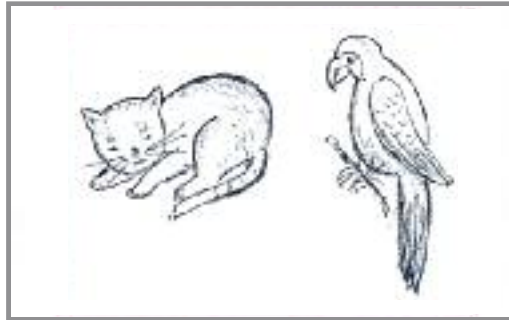
wiersze i zdjęcia kazimierza sakowicza

Serdecznie zapraszamy wszystkich „stWórców” do współpracy.
 Oczekujemy na ciekawe zdjęcia i dobre wiersze. kazek821@wp.pl
 Więcej utworów Kazimierza Sakowicza na stronach:
www.portalsukcesu.pl i <http://kazekpoeta.blogspot.com>

Fundatorem nagród jest:
**HURTOWNIA KSIĄŻEK
I DEWOCJONALIÓW
„ŚW. PAWEŁ”**

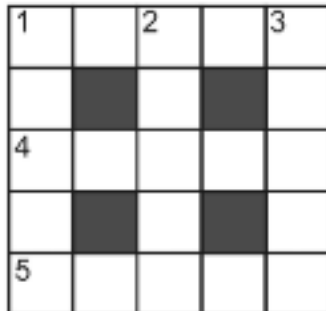
80-339 Gdańsk, ul. Bitwy Oliwskiej 33a
tel. 58 554 18 34
www.hurtpawel.home.pl

Autorem wszystkich zadań jest „Baryt”.

rebus

Jednowyrazowy o początkowej literze: K.

Krzyżóweczka

- Poziomo:**
- 1) może być pierwszeństwa lub kokosowa.
 - 4) broni kraju.
 - 5) uczta religijna pierwotnych chrześcijan.
- Pionowo:**
- 1) może być na honorze.
 - 2) ... cudowna Aladyna.
 - 3) mówią, że nogą zamiata.

Uwaga: w diagramie znajdują się trzy anagramy (wyrazy składające się z takich samych liter), które wystarczy podać jako rozwiązanie.

Logogryf

Do kolumn należy wpisać dziewięć wyrazów ośmioliterowych, aby w zaznaczonych rzędach odczytać dwuwyrazowe rozwiązanie:

- 1) kościół chrześcijański wyższego stopnia.
- 2) metoda leczenia przeciwna homeopatii.
- 3) pracownik wykonujący badania chemiczne.
- 4) wycięcie tkanki w celu mikroskopijnego zbadania (ułoż z wyrazów ZYS, JACEK).
- 5) nieprzejrzysta błona gałki ocznej.
- 6) narzędzie krawieckie.
- 7) równość wobec prawa (ułoż z wyrazów IZA I MONO).
- 8) substancja tłusta, mazista, używana w farmacji, kosmetyce i jako smar.
- 9) zgromadzenie kardynałów dokonujące wyboru nowego papieża.

1	2	3	4	5	6	7	8	9

Rozwiązanie rebusu, logogryfu albo krzyżówki z numeru 52 Głosu Brata prosimy składać w kiosku parafialnym lub wrzucić do skrzynki na drzwiach wejściowych do plebanii, w terminie jednego miesiąca od ukazania się tego numeru.

ROZWIĄZANIA z nr 51 Głosu Brata

Krzyżówka – hasło: WIELKANOC

Poziomo: Łono, oślica, drabina, arka, chusta, niewola, lata, wojsko.
Pionowo: Dolina, żona, świątynia, gwiazda, Duch, prawo, uczta, źebro, laska.

Logogryf – hasło: CZAS POKUTY

Wyrazy pomocnicze: Wieczność, ambasador, szapoklak, spekulant, kontynent.

Rebus – hasło: FLAMASTER

Wyrazy pomocnicze: F - lama - ster.

Prawidłowe rozwiązanie nadesłały:

panie: Inge Czarniak, Elżbieta Wiącek, Kazimiera Korzeniewska, Tułowska Stanisława.
Nagrodę otrzymuje pani Stanisława Tułowska
Serdecznie gratulujemy!

WŁĄCZENI DO WSPÓLNOTY PRZEZ CHRZEST ŚWIĘTY:

Oliwia Kendra	25.03.2012 r.
Emilia Łopuszyńska	8.04.2012 r.
Błażej Nowitkiewicz	8.04.2012 r.
Jan Jerzy Żywicki	8.04.2012 r.
Pola Kolatowska	8.04.2012 r.
Lena Marta Puzinowska	22.04.2012 r.
Maja Bojko	29.04.2012 r.
Igor Piotr Przytarski	12.05.2012 r.
Julia Katarzyna Rogalska	13.05.2012 r.
Lena Sucherska	13.05.2012 r.
Marika Śmiełowska	13.05.2012 r.
Kacper Maro	18.05.2012 r.
Michał Piotr Bura	18.05.2012 r.
Igor Grudziński	27.05.2012 r.
Filip Krystian Zgórski	27.05.2012 r.
Kaja Katarzyna Bajer	7.06.2012 r.
Sandra Barbara Szulta	10.06.2012 r.
Bartosz Stanisław Gąsiorowski	10.06.2012 r.
Mikołaj Artur Czapiewski	10.06.2012 r.
Patrycja Ewa Pajda	10.06.2012 r.
Veronica Bagińska	10.06.2012 r.

PRZYJĘLI SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:

Łukasz Michał Zaj i Aleksandra Spodobalska
8.04.2012 r.

Mariusz Jacek Awgustynowicz
i Żaneta Dominika Potulska
5.05.2012 r.

Paweł Piotr Przytarski i Urszula Magdalena Strykowska
12.05.2012 r.

Piotr Bajer i Teresa Jolanta Formella
7.06.2012 r.

Krzysztof Mianecki i Kamila Patrycja Skowrońska
9.06.2012 r.

Kamil Jarosław Ciecholewski
i Joanna Małgorzata Szczepańska
9.06.2012 r.

POWOŁANI DO WIECZNOŚCI:

Ś.p. Urszula Baranowska, lat 92, zm. 16.03.2012 r.

Ś.p. Maria Jadwiga Wesołowska, lat 73,
zm. 24.03.2012 r.

Ś.p. Roman Łoś, lat 49, zm. 27.03.2012 r.

Ś.p. Aleksander Reiter, lat 58, zm. 31.03.2012 r.

Ś.p. Anna Kukowska, lat 94, zm. 6.04.2012 r.

Ś.p. Stanisław Pysk, lat 76, zm. 6.04.2012 r.

Ś.p. Irena Maksim, lat 66, zm. 8.04.2012 r.

Ś.p. Tomasz Kwiecień, lat 74, zm. 9.04.2012 r.

Ś.p. Zenon Paweł Ilkowski, lat 70, zm. 11.04.2012 r.

Ś.p. Gabriela Modzeliak, lat 70, zm. 14.04.2012 r.

Ś.p. Jerzy Warszawski, lat 67, zm. 17.04.2012 r.

Ś.p. Irena Agacińska, lat 80, zm. 17.04.2012 r.

Ś.p. Waldemar Miadzielec, lat 73, zm. 18.04.2012 r.

Ś.p. Czesław Kosarzycki, lat 72, zm. 21.04.2012 r.

Ś.p. Janina Olejnicka, lat 84, zm. 22.04.2012 r.

Ś.p. Waclaw Bujalski, lat 76, zm. 28.04.2012 r.

Ś.p. Jadwiga Głuchowska, lat 81, zm. 28.04.2012 r.

Ś.p. Tadeusz Jerzy Marciniak, lat 75, zm. 2.05.2012 r.

Ś.p. Zenon Bieszke, lat 42, zm. 2.05.2012 r.

Ś.p. Ryszard Baranowski, lat 56, zm. 4.05.2012 r.

Ś.p. Henryk Wieczorek, lat 77, zm. 7.05.2012 r.

Ś.p. Kazimierz Jagodziński, lat 83, zm. 11.05.2012 r.

Ś.p. Henryk Prokop, lat 66, zm. 15.05.2012 r.

Ś.p. Eugenia Zgudka, lat 82, zm. 17.05.2012 r.

Ś.p. Jolanta Kamińska, lat 76, zm. 18.05.2012 r.

Ś.p. Agnieszka Przychozdzka, lat 32, zm. 22.05.2012 r.

Ś.p. Kazimierz Pachnik, lat 75, zm. 25.05.2012 r.

Ś.p. Zofia Budzisz, lat 64, zm. 27.05.2012 r.

Ś.p. Aniela Makowska, lat 90, zm. 29.05.2012 r.

Ś.p. Elżbieta Aftyka, lat 72, zm. 31.05.2012 r.

Ś.p. Zbigniew Stanisław Adamowicz, lat 77,
zm. 1.06.2012 r.

Ś.p. Grzegorz Mariusz Kuper, lat 45, zm. 4.06.2012 r.

Ś.p. Helena Bączyńska, lat 83, zm. 5.06.2012 r.

Ś.p. Jerzy Muza, lat 76, zm. 8.06.2012 r.

Ś.p. Anna Gabrusewicz z d. Kowalewska, lat 102,
zm. 10.06.2012 r.

Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

JUBILEUSZE

50. ROCZNICĘ MAŁŻEŃSTWA obchodzili:

21 IV - Maria i Zygmunt Lis
21 IV - Irena Ferdynand Wojciechowski
21 IV - Czesława i Władysław Jażdżewski
22 IV - Maria i Konrad Żynda
28 IV - Zofia Józef Krauze
29 IV - Marianna i Henryk Popławski

„Głos Brata” – pismo wydawane przez parafię pod wezwaniem św. Brata Alberta, adres: 80-395 Gdańsk, ul. Olsztyńska 2, tel. 058 556 42 40, e-mail: albert@diecezja.gda.pl, www.bratalbert.com.pl

Opiekun redakcji – ks. Tadeusz Polak. Redaguje zespół. Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów. Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca.

Listy do redakcji prosimy składać w punkcie sprzedaży prasy katolickiej przy kościele lub w kancelarii parafialnej.

Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: Teresa Sowińska. Korekta tekstu: Anna Jaśkowiak.

Zdjęcia: Mirosław Jaśkowiak, ks. Janusz Majkowski, ks. Rafał Dettlaff, ks. Marcin Mianowski, ks. Grzegorz Stolzcyk, s. Bernarda Kaczor, i młodzież. Okładka i ilustracje: Andrzej Sowiński.

WIZUALIZACJA PŁASKORZEŻB W OŁTARZU

REALIZACJA KOLEJNYCH WITRAŻY

PROCEJA NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSYSTUSA

